

חַיִּוֹת מֵאֶרֶץ הַנֶּקוּד

מִחֲזָקִים לְלִמּוּד הַקְּרִיאָה

פְּתִיבָה וְהִלְחָנָה: אִירִית בֶּן צוּר

נא לשמור על זכויות היוצרים

מנויים יקרים

הינכם מוזמנים להשתמש בתוכנית זו לקידום ילדיכם בנושא הקריאה והלשון. כל שימוש בתוכני התוכנית, או בחלקים ממנה לצרכים מסחריים כלשהם ו/או העברה לאדם אחר ולפורמט אחר אסורים בהחלט ומותנים באישור בכתב מהיוצרת.

© כל הזכויות שמורות לאירית בן צור

דמויות המחזמר

הסופרת המספרת

סימני ניקוד יחידים

צמדי סימני ניקוד – מדברים יחד ולחוד.

שווא – לא מדבר, מדברים עליו.

קבוצת ילדים אורחת

בתחילת כל מערכה יצוינו צבעי המלל של הדמויות
המשתתפות ותוכלו לזהות מי מדבר. הפכו את הזיהוי
על פי התוכן או צבע המשפט למשחק!

- במצב צמדי: צבע המלל של כל אחד מסימני הניקוד מובדל ושונה מצמדו. המלל המשותף מקבל צבע נוסף.
- הצבע המייצג את קבוצת הילדים משתנה בכל מערכה.
- מילים מודגשות – מהמערכה השנייה ואילך, הן מילים שהילדים הלומדים כבר מסוגלים לקרוא בעצמם ואפשר לשתף אותם בהדרגה בקריאה.
- הסבר מפורט על תהליכי הלמידה תמצאו בהדרכה.

להדרכת אנשי חינוך והורים לחצו כאן

אפשרויות ההקשבה למחזמר

לחצן הקשבה לכל דפדוף - מצוי בצד הימני של הספר הפתוח

לחצן הקשבה זורמת לכל מערכה - מצוי בשערי המערכות.

לחצן הקשבה המצוי בשער הספר והוא מאפשר הקשבה רצופה למחזמר מתחילתו ועד סופו.

8 שִׁיר הַתְּעוֹרוֹרוֹת

10 מַעֲרֻכָּה רִאשׁוֹנָה – שׁוֹא

12 שִׁיר הַגִּית שׁוֹא

14 שִׁיר הַתְּנוּעוֹת א-ד

18 מַעֲרֻכָּה שְׁנִיָּה – פֶּתַח וְקִמְצָא

20 שִׁיר הַמַּרְכָּבָה

22 סִפְסָל בִּגְנוֹן

26 שִׁיר הַצַּעֲיָדָה לִיעָר

30 הַתִּנּוּן

32 בָּיִם

34 שִׁיר הַדִּיגִים

38 חוֹזְרִים לַעֲבוֹדָה

40 רְקוֹד עִם הַנְּקוֹד א

42 מערכה שלישית – חולם

44 חולם – ספור ושיר

46 חולם והאות וי"ו

48 לאן חולם מזמין

50 החלום – שיר

54 מערכה רביעית – שורוק וקבוץ

56 שיר תרגול

58 תנשמו מו מווי

60 קבוץ בארבה

62 שיר התנועות ה-ח

64 הסופרת כותבת

66 שורוקבוץ – שיר

מַעֲרָכָה חֲמִישִׁית – צִירִי וְסָגוּל 70

72 מְגִיעִים – לְמִסְעָדָה

74 הֵיכָן צִירִי וְסָגוּל

76 הַתְּעוֹרְרוֹת וְשִׁיר קָצֵב

78 הַזְמָנָה לְמִסְעָדָה

80 אֶהְבֹּת שׁוֹנוֹת

82 צֶמֶד חֶמֶד – שִׁיר

88 הוֹלְכִים לְמִסְעָדָה?

90 כֵּן כֵּן – שִׁיר

92 הַפְּסָקָת אָכַל – וְהַחֲטָפִים

96 מֵאֲכָלִי שׁוֹא – שִׁיר

98 שׁוֹא מְרַגֵּעַ – שִׁיר

104 מערכה ששית – חיריק

106 מי חורק?

108 חיריק המצחיק

110 שיר מתיחות

112 חיריק מוכן לטיול

116 ספור בלשי – שיר

122 שפתים מתוחות

126 שיר התנועות ט-ת

130 עוד שיר נכתב

132 רקוד עם הנקוד

138 עת לנום

140 שיר חידון

146 **הדרכה למנחים**

שיר 5 התנועות השלם 156

שִׁיר הַתֵּ

פּוֹקְחִים עֵינַיִם,
מִקְשִׁיבִים לְכָל צֶלֶל,
הָאוֹר עוֹלָה,
הַסֶּפּוֹר מִתְחִיל.

יְלָדִים וִילָדוֹת
בְּשִׁכּוּחַה נִפְגָּשִׁים,
כַּמָּה מֵהֶם הֵיוּ פֹה,
יֵשׁ גַּם חֲדָשִׁים.

ע ו ר ר ו ת

בִּשְׁבִּילִי הַנְּקוּד
נֵצַא יַחֲדוֹ לְטִיל,
נָשִׁיר וְנֶרְקֵד
וְהַצֵּחֹק יִתְגַּלְגֵּל.
מִתּוֹךְ דְּפֵי הַסֵּפֶר
הַנְּקוּד יִתְעוֹפֵף
וְיִגִּיעַ אֵלֵינוּ
נֶהְדָּר, אֵיזָה כִּיף!

מַעֲרָכָה רִאשׁוֹנָה

הַמִּשְׁתַּתְּפִים וְצִבְעֵיהֶם:

הַיְלָדִים הַסּוֹפֵרֶת שׁוֹא

חֲקוּי סִימָן הַנִּקּוּד בְּתַנוּעָה:

2 אֶגְרוּפִים נָעִים בְּקֶצֶב הַצִּלִּילִים,

זֶה מַעַל זֶה. מִדִּי פַעַם מְנִיחִים

אֶת הַלְּחִי אוֹ הַמִּצָּח עַל הָאֶגְרוֹף

הַעֲלִיּוֹן וְנָחִים.

חֲקוּי תַּנּוּעַת הַשְּׁפָתִים:

הַשְּׁפָתִים אֵינָן נָעוֹת וְכִדִּי לְהַבִּיעַ זֹאת

מְנִיחִים עֲלֵיהֶן אֶצְבַּע מִשְׁקִיטָה:

שִׁשִּׁשׁ

בְּקֶר טוֹב לְשׁוֹא
שְׁסִימְנוּ: שְׁתִּי נְקִדּוֹת –
כְּמוֹ שְׁנֵי כַּפְתּוֹרִים
זֶה תַּחַת זֶה בְּמֵאֵד.

שׁוֹא!
כְּשֶׁהוּא מוֹנַח בְּשִׁלּוֹה
תַּחַת הָאוֹתִיּוֹת
אֶת הַצִּלִּיל הֵן כְּמֵאֲבֹדוֹת.

הַשְּׁפָתִים אֵינָן נָעוֹת,
הִפֵּה כָּל כְּלוֹ נָח,
וְהָאוֹתִיּוֹת נִשְׁמָעוֹת כָּד:

אֶ	בֶּ	גֶּ	דֶּ
הֶ	וֶ	זֶ	חֶ
טֶ	יֶ	כֶּ	לֶ
מֶ	נֶ	סֶ	
עֶ	פֶּ	צֶ	קֶ
רֶ	שֶׁ	תֶּ	

וְשׁוּב:

בְּקָר טוֹב לְסִימָנֵי הַנְּקוּד

שְׂכֵהָרָגֶלֶם - מְאַחֲרִים.

בְּקָר טוֹב לִלְדוֹת, לִלְדִים

וְלִכָּל הַמֵּת עוֹרְרִים.

שיר

בְּשֵׁתִּיפּוֹת

אוּ

בוּ

אוּ

בוּ

אָה

בָּה

סִימָנֵי הַנְּקוּדָה צֵאוּ לְדַרְדֵּר,

הַחֲגִיגָה תִּתְחִיל בְּעוֹד דְּקָה בְּעֶרְדֵּי.

הַתְּנוּעוֹת

הַתְּנוּעוֹת א ב ג ד

אִי

בִּי

אָה

בָּה

הַשְּׁעוֹן הַמְּעוֹרֵר שָׂר אֶת שִׁירוֹ,

כָּל סִימָן נִקּוּד יִתְּגַלֶּה בְּתוֹרוֹ.

גו
דו

גו
דו

גה
דה

סימני הנקוד **צ**או לְדָרֶדֶ, **ה**
הַטִּיּוֹל יִתְחִיל בְּדִיוֹק לֹא בְּעֶרֶד.

גִּי
דִּי

גֶּה
דֶּה

נִמְתִּין לְבּוֹאָכֶם עוֹד רִגַע קָטַן,
עֵינַיִם נֶעְצָם וְנִסְפָּר לְאַחֲוֹר:
חֲמִשָּׁה, אַרְבַּע, שְׁלוֹשׁ, שְׁתַּיִם, אַחַת!

מַעֲרָכָה שְׁנִיָּה

הַמְּשַׁתְּפִים וְצָבֵי הַמָּל שְׁלֵהֶם:

פֶּתַח קָמָן פֶּתַח וְקָמָן יַחַד

הַיָּלָדִים הַסּוֹפֵרֶת

חֲקוּי סִימֹן הַנִּקּוּד בְּתַנוּעָה:

פֶּתַח – אֶמֶת הַיָּד בְּמַצָּב מְאִזֵּן

קָמָן – שְׁתֵּי אֶמּוֹת הַיָּדִים

בְּמֵאִזֵּן וּבְמֵאֲנָד

חֲקוּי תַּנוּעַת הַשְּׁפָתִים:

יָדִים לְמַעַלָּה – פֶּה פֶּתוּחַ לְרוּחָה

שִׁיר הַ

הֵם לֹא

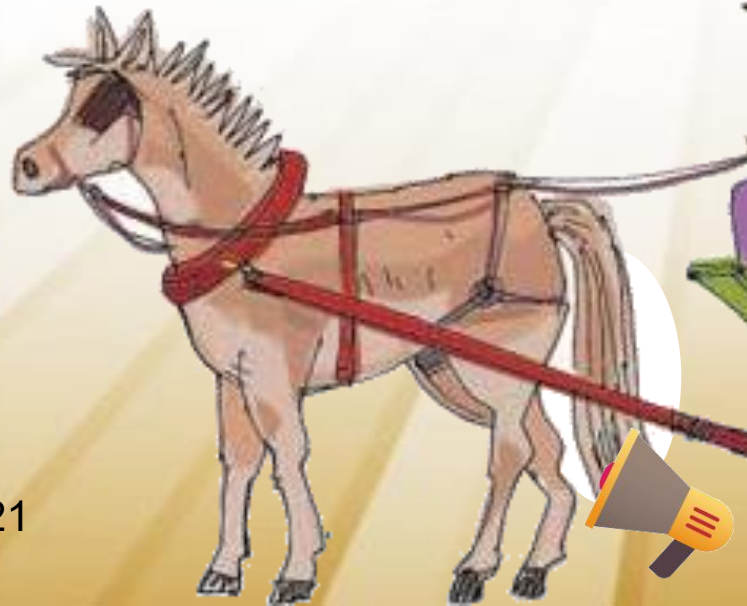
כְּשִׁסְיָמַי הַנְּקוּד
נָמִים נִים־נִים,
הַכִּינוּ מְרַכָּבָה
מִקְשָׁט וִיפָה,
וּלְכוּ לַהֲעִירָם
הֵם מִמֹּתֵינִים נִים־נִים

מֶרְכָּבָה

פה!

וְכִיצַד מְעִירִים
סִימָנִים שְׁנָמִים?
בְּתַנוּעָה וּבְשִׁירִים,
בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה,
חֲגִיגָה אֲמֹתִית
לְנָמִים וְלַעֲרִים רִים־רִים.
לְנָמִים.

הגענו, לאן?
לספסל בגן.

הנה פתח – קו מאון
לא יז ולא קם.

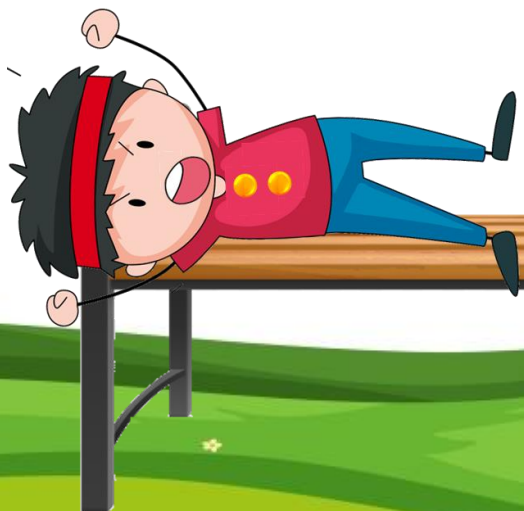
פתח!

לִידוֹ תְּאוֹמוֹ,
שְׁלוֹ – שְׁנֵי קוֹיִם

קוֹ מֵאֶזֶן – קוֹ מֵאֶנֶד.

קִמָּץ... פֶּתַח... בָּה!!!
הֲרִימוּ יָדִים!

מָה? מָה? מָה קָרָה?

יוֹצְאִים לַדֶּרֶךְ, כְּבֹר מְאַחֵר!

אֲבֵל קָר, דּוֹקָא חֵם.

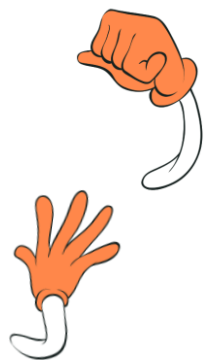
גַּם וְגַם. אִז מָה?

אִז שִׁכְחָנוּ, מָה?

מִי אֲנַחְנוּ?

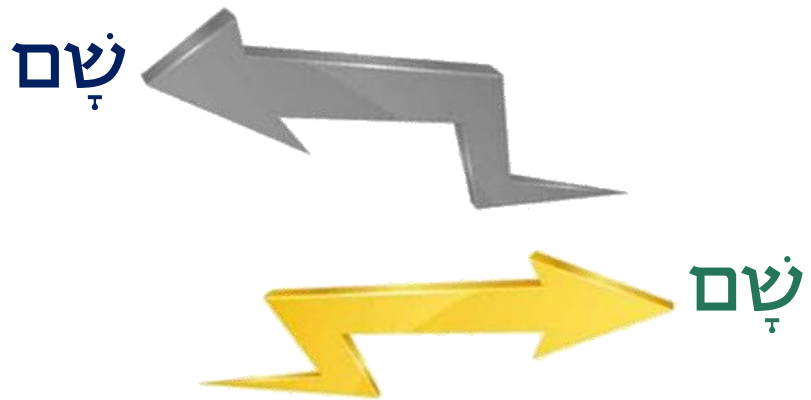
קִמְעַן וּפִתְחָ!

אָה!!!!

אֶת הַמַּסְלּוֹל שְׁלָכֶם,
אַתֶּם זֹכְרִים? כִּמּוּבָן.

איפה מִתְחִילִים?

שָׁם מִסְכֵּן.

אָבֹן נֶיֶר וּמִסְפָּרִים,

אַחַת, שְׁתֵּים, שְׁלוֹשׁ!

צִדְקָה, גַּם אֶתָּה!

שִׁיר הַצְעִידָה לַיֵּעַר

פֶּתַח וְקֶמֶץ צוֹעְדִים
בְּקוֹ יֵשֶׁר לְכוּן הַשַּׁעַר,

וְכֻלָּם צוֹעְדִים אִתָּם,
שָׂרִים יַחַד אֶת שִׁירָם
לְהַרְגֵּעַת הַחַיּוֹת בַּיֵּעַר.

נֶחֱשׁ צֶעַן! אָה!!!

אָה בַּה גָּה דָּה הָה וָה,

עֵיט - עָלִי אֵי!!!

זֶה חָה טָה יָה,

נִמְרָרָעַן! דִּי!!!

כָּה לָה מָה נָה סָה עָה
פָּה צָה קָה רָה שָׁה תָה.

הָה הָה הָה הָה,
מָה הֵיעַד הַבָּא?

נָהָר לְרַגְלֵי הַהָר!!!!

נָהָר זֶה נֶהְדָּר! אָה! אָה!

נִסְפָּר עַד אַרְבַּע

וְנֶרוֹץ לַמַּיִם! אַחַת...

פֶּתַח וְקִמְעָן! מָה?

עֲלִיכֶם לְהִתְרִיעַ

כְּשֶׁקִּימַת סַכָּנָה.

סַכָּנָה?!

שִׁתִּים...

יֵשׁ בַּמַּיִם יִצּוֹר יִרְקָרֵק

שָׁכַל כָּלוּ זָנָב וְלַע עֲנָק!

אָה, רָאִינוּ אוֹתוֹ,
אָבֵל שֶׁכָּחֲנוּ. מָה שְׁמוֹ

שְׁלוֹשׁ...

תִּנּוּ! תִּנּוּ?!

וְרֵק לָכֶם הוּא מִמֶּתִין.

אִז תִּצְעֲקוּ צִעָקָה

שֶׁתִּזְעָזַע אֶת הַשָּׁמַיִם.

אַרְבַּע...

תִּנּוּ בַּמַּיִם!!!!!!!

תִּנּוּ בַּמַּיִם!!!!!!!

אָה, אִי, דִּי.

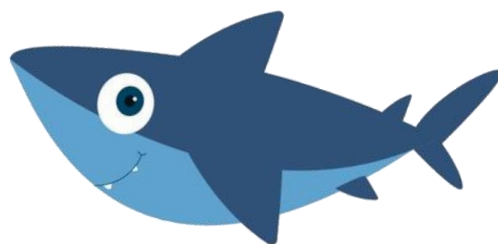

אַתֶּם עֲדִין שָׁם?

לֹא.

לָאן הִגַּעְתֶּם?

לִים!!!

וְאוֹ, אֵיזָה גֵּל!

עֲכָשׁוּ מִתַּחֲשֵׁק לִי לְהִיּוֹת...

מָה? דָּג.

הַשְׁתַּגַּעַתָּ?
פִּתַּח, הִרְגַּע.
בִּלְעָדֶיךָ אֲנִי אֶטְבֵּעַ
אֶפְלוּ עַל גִּלְגַּל.

קִמְצוֹשׁ, טוֹב שְׁאִמְרַת.
אֵיזָה מִזֵּל!

בְּשִׁלוֹה וְצַפִּיָּה

עַל גֵּלְגַּל בַּיִם,

שְׁטִים פֶּתַח וְקִמָּץ

וְחֶכֶה אֲרָכָה בִּידָם.

הַחֶכֶה מְחֶכֶה,

כָּבֵר שְׁעָה מִמְתִּינָה לְדָג –

אֶחָד יָחִיד וּמִיָּחָד,

לֹא חָשׁוּב אִם עָנָק אוֹ גִּמְד.

הִדְיָגִים

דָּג שִׁפְעֵר אֶת לְעוֹ
כְּמוֹ קִמְץ אוֹ פֶּתַח;
דָּג שִׁשִּׁיר עִם שְׁנִיָּהם
בְּקוֹל רֵד כְּמוֹ מְלֶאךָד:

אֶה בֶּה גֶה דֶה הֶה וֶה
זֶה חֶה טֶה יֶה
כֶּה לֶה מֶה נֶה סֶה עֶה
פֶּה צֶה קֶה רֶה שֶּה תֶה.

עֲבָרָה חֲצִי יָמָמָה
הֶדָּג הַזֵּמֶר לֹא הוֹפִיעַ,

קָמַץ מִבֶּקֶשׁ עֲזָרָה
מֵעֵנוּ שֶׁשֵּׁט בִּרְקִיעַ.

הָעֵנוּ שֶׁזָּקוּ לוֹ לָבוֹ,
רוֹשֵׁם הוֹדָעָה וּמִתְרִיעַ:
"דָּג עִם צֶלְצֵל בִּגְרוֹנוֹ,

אֶת קוֹלוֹ לְעוֹלָם לֹא יִשְׁמִיעַ."

אֶת קוֹלוֹ לְעוֹלָם לֹא יִשְׁמִיעַ?
מָה? צֶלְצֵל בִּגְרוֹן מִפְרִיעַ?

לְמַדְנוּ דְּבַר-מָה חֵדָּשׁ,

שָׂרִים קָמָץ וּפֶתַח,

מִזֵּל שֶׁהִדָּג לֹא נִתְפָּס;

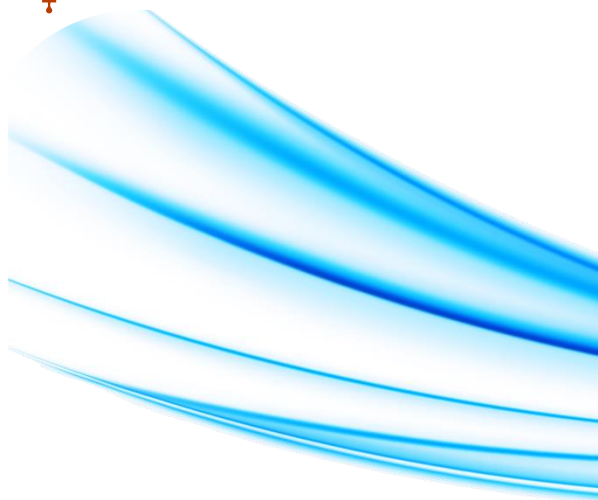
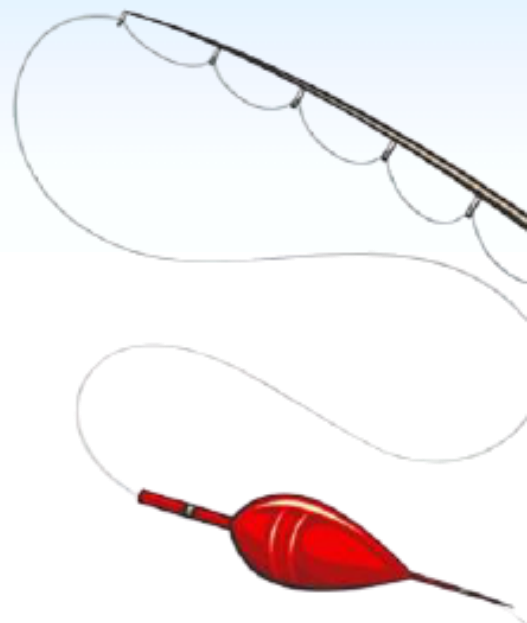
הִיָּה לָנוּ יוֹם מַצְלָח.

אָה בָּה גָּה דָּה הָה וָה

זָה חָה טָה יָה

כָּה לָה מָה נָה סָה עָה

פָּה צָה קָה רָה שָׁה תָּה

נְהַדֵּר נִפְלֵא! תוֹדָה רַבָּה!

אֲנַחְנוּ חוֹזְרִים לַעֲבוּדָה.

אַתֶּם לֹא דִיְגִים?

כְּמַעַט, פֶּתַח הוּא טֶבֶח.

אֲנִי זָמֹר.

מִמַּתִּי אֶתָּה שָׂר?

מִמָּחֵר. קִמְעָן הוּא...

כֶּה אֶתָּה? אֲנִי לָצֹן.

אִזְ סִפֵּר לָנוּ בְּדִיחָה.

יֹא לָלֶה, אֶל תְּהִיָּה קִמְצֹן.

מָה אֲמַרְתָּ? שְׁמוֹזֵל שֶׁהִתְעוֹרֵרְתָּ.

אָה אָה, אָה!

וְאִיזָה שִׁיר

תִּשְׁיֵר מִחָר?

שִׁיר אֶהְבָּה.

הוא נִכְתֵּב?

הוא יִכְתֵּב,

אַל דְּאָגָה;

חָרוֹז וְעוֹד חָרוֹז,

תָּו וְעוֹד תָּו.

ר ק ו ד ע ם

אֵילָה אֵילָה

יוֹצֵאת בְּרִקּוּד

אֶתָּה רוֹקֵד הַנִּקּוּד.

פִּתַּח אוֹמֵר לָהּ: אֵ

קָמֵץ קוֹרֵא לָהּ: יֵ

קָמֵץ שְׁנֵי לְכַבּוּדָּהּ

שֹׁר לָהּ לָהּ לָהּ לָהּ לָהּ.

ה נ ק ו ד

אֵילָה אֵילָה,
גְּמִישָׁה וְקִלִּילָה
הִיא עוֹלָה לַפִּסְגָּה.

בְּלִי צִירִי בְּלִי סָגוּל – אָה
בְּלִי שׁוּרוּק אוֹ חוֹלָם – יוֹ יוֹ
פֶּתַח וּשְׁנֵי קִמְצִים
בוֹנִים לָהּ סֵלֶם. – אָה!
הַמִּשְׁדָּ יָבוֹא.

מַעֲרָכָה שְׁלִישִׁית

הַמִּשְׁתַּתְּפִים וְצִבְעֵי הַמָּלֵל שֶׁלָּהֶם:
חֹלָם הַיְלָדִים הַסּוֹפֵרֶת

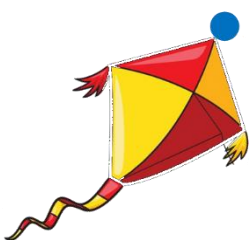
חֲקוּי סִימֹן הַנִּקּוּד בְּתִנוּעָה:
כֶּף יָד מְאֻגְרֶפֶת מֵעַל הָרֹאשׁ

חֲקוּי תִּנּוּעַת הַשְּׁפָתִים:
יָדִים לְמַעַלָּה – יּוֹצְרוֹת בִּיצָה.
כֶּךְ גַּם הֶפְּה.

הִגִּיעַ הַזְמַן, אוֹהוּ!
לְהַפְנוֹת אֶת הַזֶּרְקוֹר
וְלִשְׁפֹּךְ אוֹר. נִשְׁפֹּךְ.
עַל מִי? מִי בַתּוֹר?

אֶפְשָׁר לִרְאוֹתוֹ.
אֵיפֹה? שָׁם,
עַל עֲפִיפּוֹן,
בֵּין הַשָּׁמַיִם לַיָּם.

הוא חולם.
ומה שמו? חולם.
חולם.
מי רוצה להעירו?
מי לא?
יש תף על החוף!

נעגל שפתים – או,

את הידיים נעגל – פה,

ונקרא לעברו: בוא!

בוא בוא בוא!

לא, לא, לא!

הִכִּירוּ אֶת חוֹלָם

וְאֶת הָרֵגֵלוֹ –

לְקַרְא לְעֶצְמוֹ בְּשֵׁמוֹ

וְלוֹמַר לֵאלֹהֵי הָרֶף:

לא, לא, לא!

בְּשִׁחוּלָם חוֹלָם

חֵלוֹם מְתוֹק,

שֶׁהָאוֹת וַי"ו חֲבֵרְתּוֹ

בָּאָה לְבַקְרוֹ... אוֹ אוֹ!

לא מַפְרִיעִים לוֹ,

זֶה הַחֶק! חֶק?

אוֹי, וַי"ו כָּבֵד לֹא פֹה!

חוֹלָם, דִּי לְצַעֲקָא!

טוֹב. חוֹלָם חוֹלָם לְצַלֵּל,

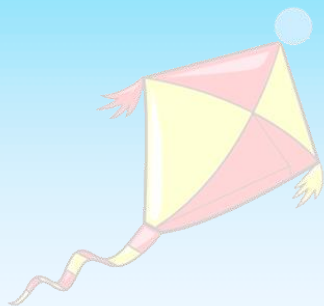
עֲמֹק בַּיָּם הַכָּחֵל,

לְשַׁחֵק אֶתְכֶם בַּחוֹל.

לְשַׁלוֹשׁ דְּקוֹת, זֶה הַכֹּל,

הוּא מְזַמֵּין אֶתְכֶם...

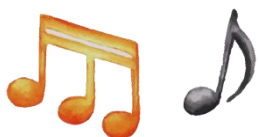
לַעֲפִיפֹנֹנָה? לֹא.
לְאַרְמוֹנֹנָה? לֹא,
לְחִלּוֹמוֹ.

הַחֵלֹם נִכְתָּב?
תִּבְקֹשׁוּ מִהַסּוֹפֶרֶת
לְכַתֵּב אוֹתוֹ עַכְשָׁיו.

רְעִיוֹן טוֹב!
תֵּנוּ לִי עֵט, מִחֻבֶּרֶת
וְזִמּוֹן לְחֻשָׁב.

כַּמָּה זִמּוֹן?
מִהַבְקָר אֲנִיחֵנוּ בְּצוּם.

דָּקָה, שְׁלוֹשׁ שָׁעוֹת,

אוֹלֵי גַם יוֹם. אוֹי!

רָגַע... הֶסוּ הֶסוּ!

מְאוֹד יִתְּכוּ...

שְׁבִגְלִל טָעוֹת מְצַעֶרֶת

הַחֲלוֹם נִכְתָּב בַּמַּחְבֶּרֶת

אֵד לִסְפָּר הוּא לֹא נִכְנָס.

אֵכּוּ הַחֲלוֹם פֹּה! אוֹ אוֹ

אֵד אֶת הַמְּנִגִּינָה

אֲנִי לֹא זוֹכֶרֶת.

הַמְּנִגִּינָה עִם הָרוּחַ נוֹצֶרֶת.

שִׁיר הַ

חֹלֶם חֹלֶם חֶלֶם
שֶׁהוּא צוֹלֵל וְחוֹתֵר
לְבַד בַּיָּם הַכָּחֹל.

שְׁלוֹשִׁים יְלָדִים
קוֹפְצִים מִתּוֹךְ הַגָּלִים
וְיוֹצְאִים אֶתוֹ בְּמַחֹל.

חֹלֶם חֹלֶם וְאֶנְחֵנו גַּם,
כִּדְּ יִהְיֶה לָנוּ טוֹב בְּעוֹלָם.

הִילָדִים שׁוֹחִים, מְשִׁתּוֹלְלִים,
מְתִיזִים זֶה עַל זֶה
וְלַחוּף מְתַגַּלְגְּלִים: חוֹלָם!!!

הֵם קוֹרְאִים לוֹ לְבוֹא,
הוּא מוֹדֶה עַל הַכֹּל
וּבוֹנֶה אֶתֶם אֲרָמוֹן בַּחוּל.

חוֹלָם חוֹלָם וְאֶנְחֵנוּ גַם,
כִּדְ יִהְיֶה לָנוּ טוֹב בְּעוֹלָם.

הַיְלָדִים פּוֹגְשִׁים
אֶת חֲבֵרְתּוֹ – הָאוֹת וַי"ו.
כְּשֶׁחֹלֶם מְתַעֵיף,
הִיא נֶעֱמָדַת תַּחֲתָיו. בּוֹאִי,

הֵם מְזַמְּנִים אוֹתָהּ בְּנֶעֱם
לְתוֹךְ אֲרָמוֹנָם.
הִיא מְנִיעָה אֶת הַגֶּב
וְרוֹקֶדֶת אֹתָם.

חֹלֶם חֹלֶם
וְאַנְחָנוּ גַם,
כִּדּוֹ יִהְיֶה לָנוּ
טוֹב בְּעוֹלָם.

יִהְיֶה לָנוּ טוֹב טוֹב
טוֹב טוֹב טוֹב,
טוֹב לְצַחֵק, לְחֵלֶם,
טוֹב לְאַהֵב.

מַעֲרָכָה רַב־עִית

הַמִּשְׁתַּתְּפִים וְצַבְעֵי הַמָּלֵל שֶׁלָּהֶם: שׁוּרוּק קִבּוּץ הַיָּלָדִים הַסּוֹפֶרֶת

חֻקֵּי סִימָן הַנִּקּוּד בְּתַנוּעָה:

שׁוּרוּק – מְנִיחִים אֶגְרוֹף עַל בֵּית הַחֶזֶה.

קִבּוּץ – 3 אֶגְרוּפִּים נִקְמָצִים זֶה אַחֲרֵי זֶה

בְּאֵוִיר: אֶגְרוֹף יָמִין, אֶגְרוֹף שְׂמָאל וְיָמִין.

מִלְמַעְלָה – בְּאַלְכֶסּוֹן כָּלִפִּי מִטָּה וְיָמִינָה.

הַמִּנְחָה שְׁעוֹמֵד מוֹל הַיָּלָדִים יֵצִיג תְּמוּנַת מֵרָאה.

חֻקֵּי תַנּוּעַת הַשְּׁפָתִים:

כַּפּוֹת הַיָּדִים יוֹצְרוֹת עֵגוּל סָבִיב הַפֶּה

כְּמוֹ רִמְקוּל.

אֶת הַשְּׁפָתִים
נִשְׂרָבֵב קְדִימָה
כְּמוֹ נְשִׁיקָה אוֹ וְ...

אֶת כַּפּוֹת הַיָּדִים
נַעֲגֵל כְּמוֹ רִמְקוֹל,
וְנִקְרָא בְּקוֹל:
שׁוּרוּק וְקִבּוּץ!

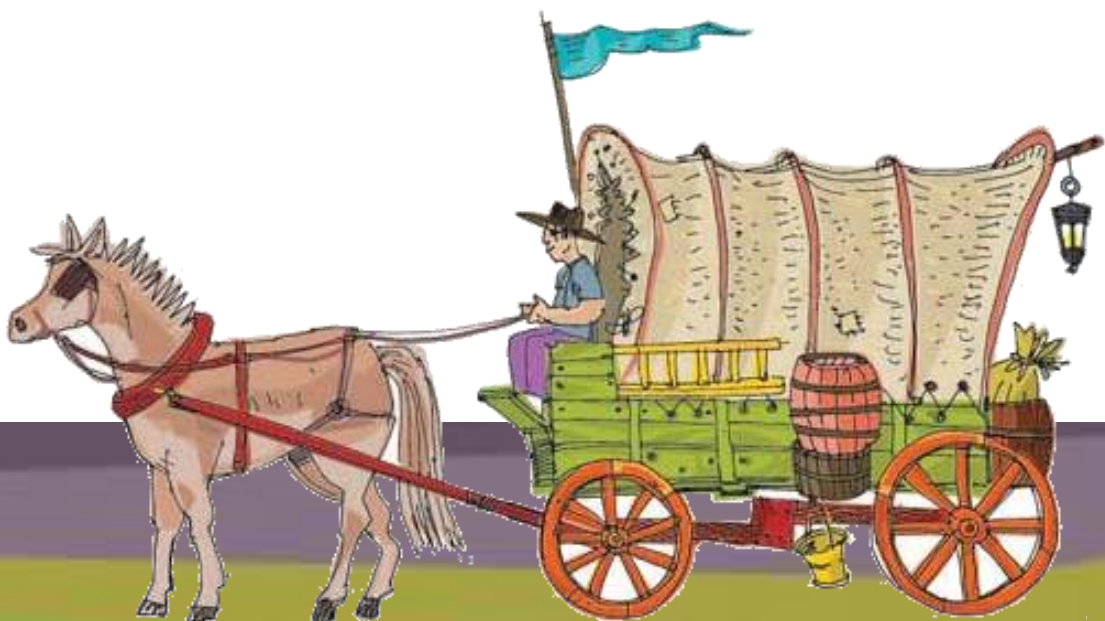
אז נשוב לנוע
באזון משלם
וגם יו יו יווייווייווי
בשפוע!!!

אין תגובה.
אף לא ציון.
הצמד נעלם.

תִּנְשְׁמוּ מִן מוֹוֹוֹ
וְתִתְקַדְמוּ מִן מוֹוֹוֹ.
לָאֵן? אֵל תִּשְׁאַלוּ,
רַק תִּצְהֶלוּ לוֹ לוֹוֹוֹוֹ.

עַד שֶׁתֵּרְאוּ אוֹ אוֹ
שְׁלוֹשׁ נִקְדוֹת בְּאַלְכֶסוֹן,

וְאִז עָצְרוּ וְאָמְרוּ: "קְבוּץ,

דִּי לִישׁוֹן!"

דָּבָר אֶחָד אַל תַּעֲשׂוּ:

אַל תִּקְרָקְרוּ!

קוּקוּרִיקוּ

קוּקוּרִיקוּ

קוּקוּרִיקוּ.

בַּקְשָׁתִי לֹא לְקַרְקֵר!

זֶה הִיָּה שׁוּרוֹק אוֹ קְבוּץ?

קְבוּץ, עֲכָשׁוּ הוּא מְסַתֵּר.

אֵיפֹה?

בְּאַרְבֵּה פֹה בַּחוּץ.

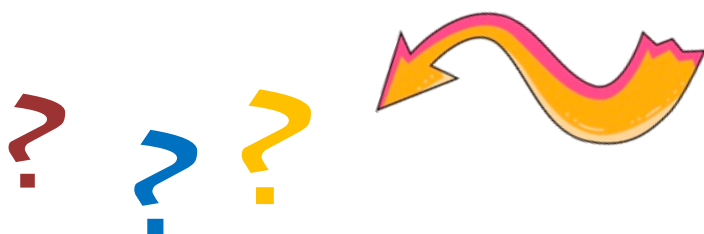
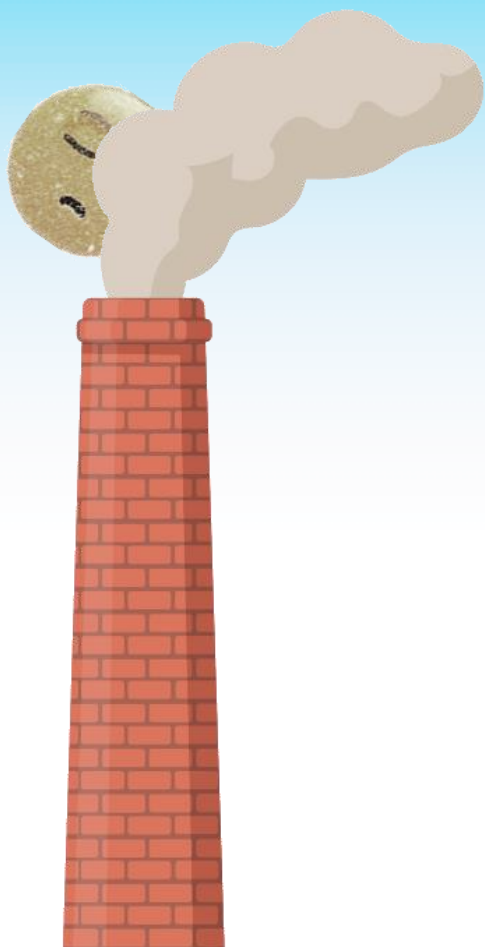
לְדַקָּה אוֹ יוֹתֵר?

אוֹלֵי לְכָל הַיּוֹם.

תִּכְף יִצּוֹץ רְעִיוֹן.

וְאִם לֹא יִצּוֹץ?

לתכון הענינים

לתחלת
המוערכה

בְּשֵׁת תַּפּוֹת הַ

۱۱ ۱۱

וה

תְּנוּ עוֹת

אוֹתוֹת הַזֶּה

הִי

וִי

הֶה

וֶה

הוּ

וּו

זֶה זוּ זוּ זֶה זִי

תַּחֲיוּ כִּי,

חָה חוּ חוּ חָה חִי

הַכֹּל אֶפְשָׁרִי.

נו... צָעַ רְעִיוֹן?

הֵיכֵן הָעֵט וְהַמַּחְבֶּרֶת?
הֵנָּה. הֶפֶה יְדִבֵּר, וְהֵיכֵן
אוֹת לְאוֹת שׁוּב תַּחֲבֵר.

שׁוּרוּק וְהָאוֹת וִי"ו
שְׁאֵל לְבָהּ הוּא צְמוּד,
יִשְׁכַּנְעוּ אֶת קְבוּץ
שְׁמוּטָב לְנֶשֶׁם אֲוִיר צַח
וְלֹא עָשׂוּ אֲרֵבָה **מְלַכָּדָה,**
וְשָׂאִין לוֹ כָּל סִבָּה לְהִיּוֹת

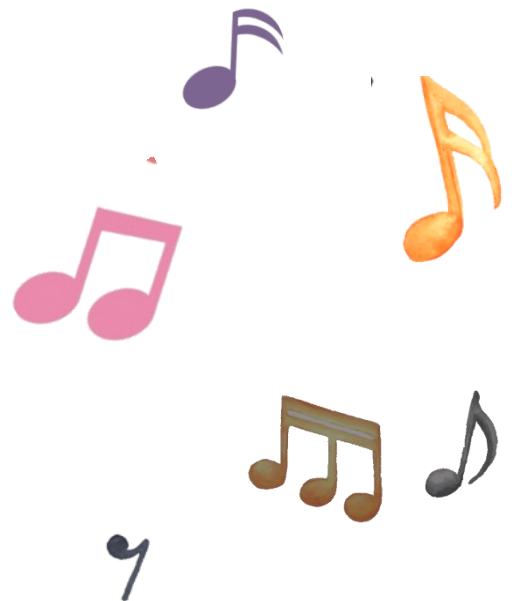

מִנְתֵּק, מְרַגֵּז
וּמַצְבִּיחַ.

זֶה כָּל הַרְעִיוֹן?
לֹא טוֹב? לֹא.
אִם כֵּן אֲמַשִּׁיד
לִחְשֹׁב וּלְכַתֵּב.

מִי רוֹצֶה לְקַרֵּא?
כֻּלָּנוּ, אִירִית,
כָּל גְּבוּרֵי הַסְּפּוֹר.

אֲבָל הַכָּתֵב לֹא בָּרוּר!

שורוק רוק-רוק-רוק

מזמין בבקר לשוק

את שתפו לצליל – קבוע.

מהארבה שבחוק

צועק קבוע: קר מדי!

אני מצנו, לד לשוק בלעדי.

אז שורוק רוק-רוק-רוק

שורק לקבוע

בוא נרוץ יחדו לקבוע,

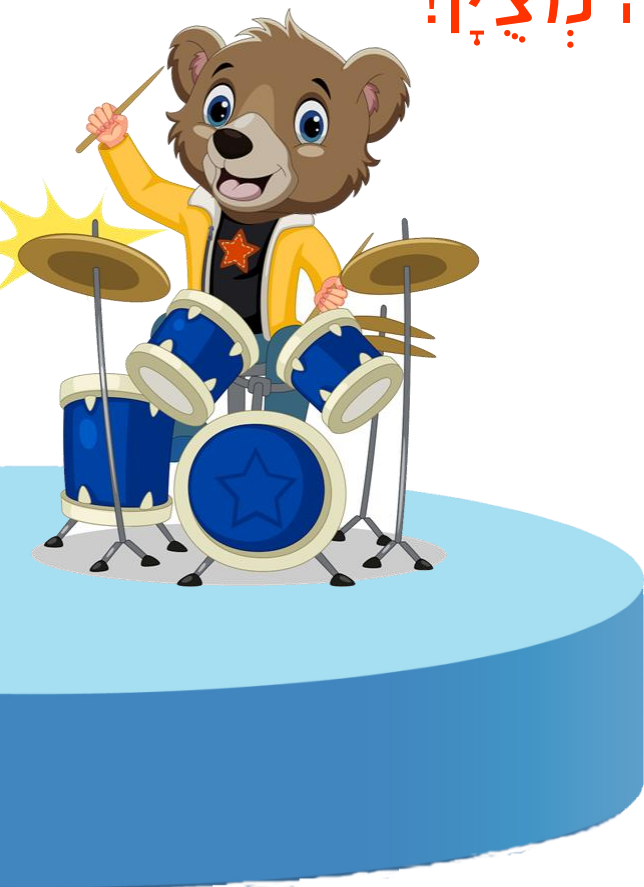
נִקְטָף תַּפּוּז וּבִגְלָגוּל
נִגְיַע לִלּוּל, נִרְקֵד עִם
סוּס, חֲתוּל וְשִׁבְלִיל.
קָבוּעַ, מָה יִדְעֶתֶדָּ?

לִרְקֹד עִם עוֹד שׁוֹרוּקִים זֶה מִגִּזָּם
לֹא תוֹדָה, אֲנִי לֹא מֵעַנִּין,
לוֹ הִיָּתָה שֵׁם בָּבָה סִפְרִיָּה אוֹ דְּבָה,
הִיָּתִי טָס עַל סֵלָם וְרוֹקֵד רַק אֶתֶּן.
הִבֵּנָתָּ, שׁוֹרוּק?
לֹא, אֲבָל מָה זֶה חֲשׂוֹב?

בְּמִקּוֹם לָרוֹץ לְקִבּוּץ נָטוּס מֵעֶבֶר לַיָּם,
שׁוֹרֵק שׁוֹרוֹק לַשִּׁתָּף הָאֶהוּב,
שֵׁם בְּאוֹלָם – מוֹל כָּלָם מֵעֶבֶר לַיָּם,
נִנְשֵׁף יַחְדָּו בְּאַבּוּב.

קִבּוּץ חוֹשֵׁב וּמִתְיַשֵּׁב עַל שִׁלְחוֹ:
הוֹפְעָה מוֹל כָּלָם זֶה מַצִּינֹ!

אֲנִי דוֹרֵשׁ לְתוֹפָף,
לְהַקִּישׁ בְּתַפִּים,
הָאוֹלָם יִתְמַלֵּא
בְּצִלִּילִים מְפִלְאִים.

הַקּוֹנֶצֶרֶט מְשַׁבַּח,

קָבוּץ מְחַיֵּד,

מֵאֲשֶׁר, מְקַשֵּׁט וּמַצְחִצֵּחַ;

הוּא קָד קָדָה לַקָּהֶל,

מוֹשִׁיט יָד לְשׁוֹרוֹק

שְׁקוּפֶץ וְנוֹתֵן לוֹ חֲבוּק.

שׁוֹרוֹק־בּוּץ שׁוֹרוֹק־בּוּץ

רָצִים יַחְדָּו עֹכְשׁוֹ לַקָּבוּץ.

נָרוּץ גַּם / נָרוּץ אִתָּם.

מַעֲרָכָה חֲמִישִׁית

הַמִּשְׁתַּתְּפִים וְצַבְעֵי הַמָּלֵל שֶׁלָּהֶם:

צִירִי סָגוּל צִירִי וְסָגוּל יַחַד

הַיָּלָדִים הַסּוֹפֶרֶת קָמָע וּפֶתַח

חֲקוּי סִימֹן הַנִּקּוּד בְּתַנוּעָה:

צִירִי - 2 אֶגְרוּפִים נִקְמָצִים יַחַד בְּאַוִיר.

סָגוּל - 3 אֶגְרוּפִים נִקְמָצִים זֶה אַחֲרֵי זֶה:

אֶגְרוּף יָמִין, אֶגְרוּף שְׂמָאל וְשׁוּב יָמִין.

חֲקוּי תַּנּוּעַת הַשְּׁפָתִים:

הַשְּׁפָתִים מְחִיכוֹת קְלוֹת.

כַּפּוֹת הַיָּדִים מְתַרְחֲקוֹת זֶה מִזֶּה

בְּתַנּוּעָה שֶׁל פְּלִיאָה: אָה

יו, איזו מסעדה! עשר!

אפשר לעצור לאכל?

זה לא כתוב בספר.

מה כתוב?

שאתם הולכים לחפש

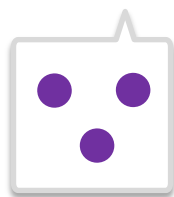
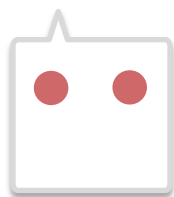
את הצמד צירי וסגול.

אבל הבטו מקרקרת...

כמו תרנגול!

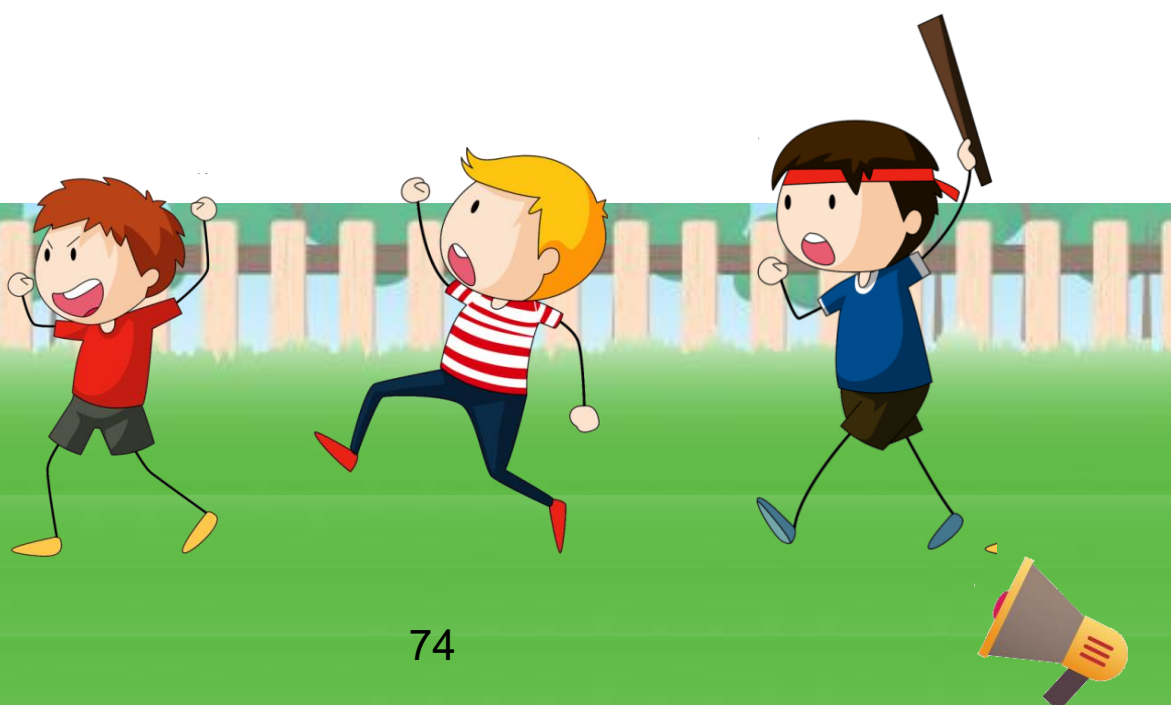
אם הספור יחכה, מה יקרה?
שלוש הנקדות של סגול
ישארו לפחות עד הצהרים,
ולצירי, כמו תמיד, יהיו שתיים.

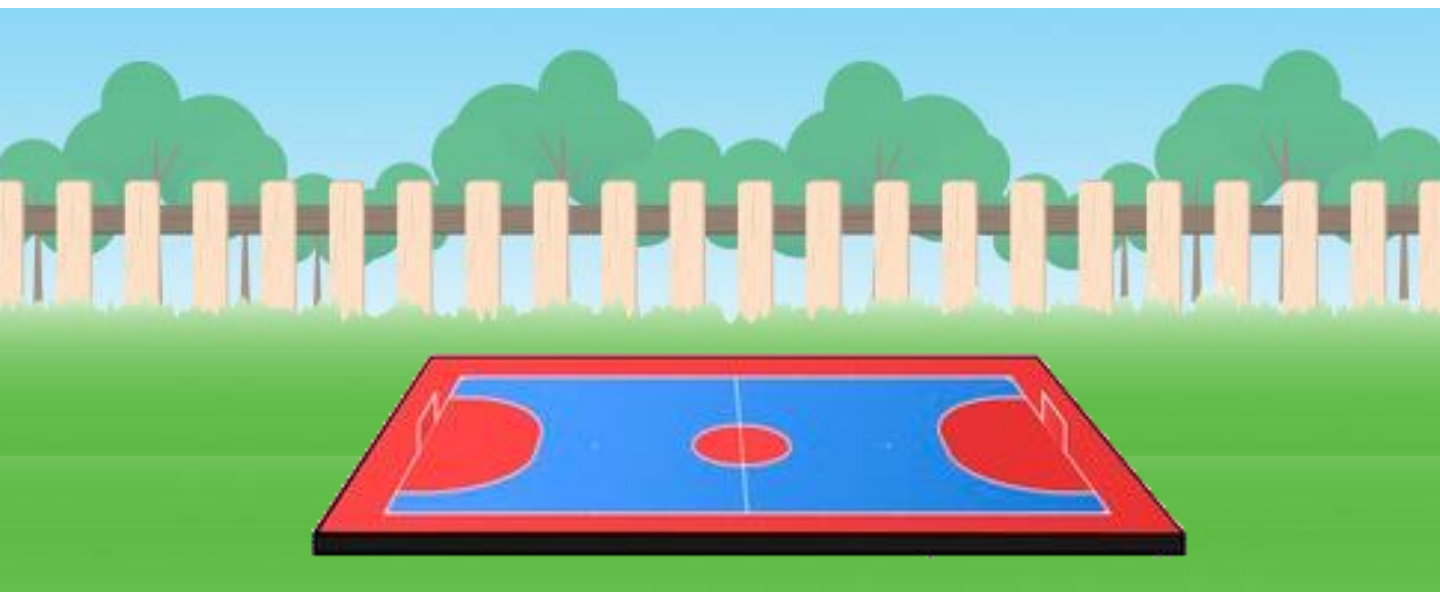
בְּמִקּוֹם לַעֲצֹר אֶת הַסֵּפֹר,
אֲסַפֵּר לָכֶם אוֹתוֹ בְּקִצּוֹר.

הֵיכֵן אַתֶּם נִמְצָאִים? בְּקִבּוּץ.
בְּתוֹךְ מִבְּנָה אוֹ בַּחוּץ? בַּחוּץ.

לֵכוּ יֵשֶׁר וְאַז פִּנּוּ לְשִׁמְאֹל,
הַמְּשִׁיכוּ עוֹד קִצֵּת בְּרֶגֶל...

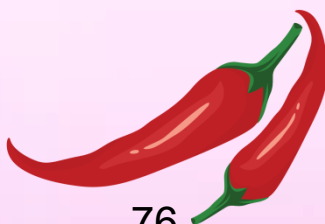
וְתִמְצְאוּ אֶת צִירֵי וְסִגּוֹל
יְשָׁנִים בְּמִגְרָשׁ הַ... כְּדוּרְגָל.
הָאֶחָד בְּתִלְבָּשֶׁת נּוֹצֶצֶת,
הַשֵּׁנִי תִלְבָּשֶׁתוֹ מְקַשְׁקֶשֶׁת.

הֵם הֵכִינוּ מֵרָאשׁ אַרוֹחַת בֶּקָר:
לֶחֶם, פֶּלֶל, שֶׁסֶק וּמֵרֶשֶׁמְלוּ.
אֵיזָה אֲשֶׁר! אֲנַחֲנוּ נֹאכֵל בְּשֶׁקֶט,
וְצֶמֶד הַחֶמֶד? יִמְשִׁיד בְּשָׁלוּ.

לֹא, זֶה לֹא! לֹא בְּאַתֶּם לִקְחַת
אֶת מָה שֶׁנִּמְצָא אֶצְלָם בַּצִּלְחַת.

הַצֶּמֶד מֵתְעוֹרֵר, שֶׁשֶּׁשׁ שֶׁקֶט.
אֲבֵל הַבֶּטֶן לֹא מֵתֹאפֶקֶת!

אָה, צירי... הָה הָה
אָה, סגול... הָה הָה
מָה מָה.

איזָה יום יפָה.
די עם העֶצב,
תָּנוּ לָנוּ קָצֵב!

קָצֵב הַגֶּשֶׁם
קָצֵב הַרְגֵשׁ
קָצֵב הַנֶּשֶׁר
קָצֵב הַשָּׁמֶשׁ

מי רוצה להתכבד?

המתינו רגע

הגיע אלי מסר.

הוא כתוב בספר?

לא אבל...

אנשים עם לב זהב

ראו ילדים – מתשים ורעבים,

מגיעים לקבוע בצעידה,

והזמינו את כלם ל... מ ס ע ד ה!!!

לְהִזְמִין אֶת סִימָנֵי הַנִּקּוּד?

מִי פֹה? שׁוּרוּק וְקִבּוּץ.

אֲנַחְנוּ! קָמָץ וּפִתָּח.

וְהֵיכָן חוּלָם? עֲדִין חוּלָם.

וְשׂוּא? נָח.

סָגוּל וְצִירִי, מָה אֶתְכֶם?

אֲנַחְנוּ מַעְדִּיפִים לְהִתְאַמֵּן

בְּמָה? בְּכִדּוּרָגֶל,

בְּדִיחוֹת וְהִלִּיכָה עַל חָבֶל.

מָה הַקָּשֶׁר? אִין קָשֶׁר.

סָגוּל אוֹהֵב כַּדוֹרָגֵל,

וְאֲנִי – לְהַתְגַּלֵּל.

צִירִי אוֹהֵב לְהַתְבַּדֵּחַ,

וּבִהְלִיכָה עַל חָבֵל

סָגוּל תָּמִיד מְנַצֵּחַ.

אֶפְשָׁר לְלַמֵּד הַרְבֵּה

מִצָּמֵד חָמֵד שִׁכְזָה

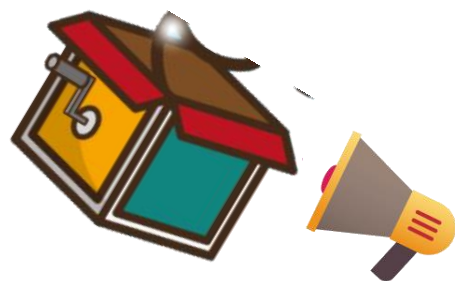

צֶמֶד

צֶמֶד חֶמֶד סָגוּל וְצִירִי,
מֵאָה אוֹ אֶלֶף בְּדִיחוֹת
הֵם לִקְטוּ בַּחֲדָשׁ הַזֶּה,
וְהֵם זֹכְרִים אוֹתָן בְּעַל פֶּה.

מָה עוֹשִׂים בְּאוֹצַר הַזֶּה?

ח ק ד

בְּמָקוֹם לְהִתְנַפֵּחַ
אֵיזָה מֵרָאָה יָפָה יוֹתֵר:

שֶׁמֶשׁ מְזַהֶבֶת

אוּ יָרֵחַ זוֹהָר,

עוֹצְרִים וּמְסַפְּרִים
סֵפּוֹר מְשִׁמָּח

מֵהַלָּקֵט הַמְּבַדָּח.

צֶמֶד חֶמֶד סָגוּל וְצִירִי,

גִּלְגּוּלֵי כֶּשֶׁר מְעֵלִים

הֵם תִּרְגְּלוּ בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה.

גַּם אוֹתָם הֵם זוֹכְרִים בְּעַל פֶּה!

וְכֵּה עוֹשִׂים בַּצָּרוּר הַזֶּה?

בְּמָקוֹם לְהִתְנַצֵּחַ

מִי צוֹדֵק וּמִי טוֹעָה,

מִי זָרִיז כְּמוֹ נֶמֶר,

מִי חֲזָק כְּמוֹ אַרְיֵה,

עַל הַדָּשָׁא בַּחֲצֹר

הֵם מִתְאַמְנִים יוֹכֵם וְלִיל

אֵיזָה כִּיף – לְהִתְגַּלְגֵּל.

אֵצֶה טְנָגָה יִלְמָמָה

אֵצֶה טְנָגָה יָה...

צָמַד חָמַד צִירִי וְסָגוּל
מִשְׁחָקִים כְּדוּרְגָל בְּשָׂדֶה
יֶרֶק אָדָם צָהָב כָּחָל,
שָׂרִים וּמְזֻמָּרִים בְּקוֹל.

סָכּוּי גָּדוֹל יֵשׁ לְסָגוּל
לְהִבְקִיעַ גּוֹל:

לוֹ יֵשׁ שְׁלוֹשָׁה כְּדוּרִים,
רַק שְׁנַיִם לְצִירִי,

אַז מָה קוֹרָה?
סְגוֹל לֹא מִתְגַּאֶה,
צִירִי לֹא מִקְנֵא
כִּדְּהֵם מִסִּתְדָּרִים זֶה עִם זֶה.

אַצ'ה טְנָגָה יִלְמָמָה
אַצ'ה טְנָגָה יָה...

לְתִכּוֹן הָעֵינִינִים

לְתַחֲלֵת
הַמַּעֲרָכָה

הָאֵם כָּתוּב בַּסֵּפֶר
אוּ בַּמַּחְבֶּרֶת... מָה כָּתוּב?
שְׁאַחֲרֵי הַהֶכְרוֹת
עִם צִירֵי וְסִגּוֹל
נִלְדָּ לַמַּסְעָדָה לֶאֱכֹל?
הַלּוֹאִי אָמֵן!!!

רִגַּע, אֲנִי בּוֹדֶקֶת:
כֵּן אוֹ לֹא? לֹא אוֹ...

כּוֹ, כּוֹ, הַיּוֹם אוֹמְרִים כּוֹ,
לְכָל הַזְמָנָה וּבִקְשָׁה – כּוֹ, כּוֹ.
כּוֹ, כּוֹ, הַיּוֹם אוֹמְרִים כּוֹ,
לְמִשְׁאַלָּה שְׁרוּצָה לְהִתְגַּשֵּׁם.

לְמִי שֶׁלֹּא רוּצָה לְשַׁבֵּת לְחוּד
וּמַעְדִּיף אֲרוּחָה מְשִׁתְּפֶת:
אוֹתִיּוֹת, יְלָדִים, סִימְנֵי נְקוּד
וְתִזְמוּרַת מְפּוֹצָצֶת.

כּו, כּו, הַיּוֹם אוֹמְרִים כּו,
לְכָל הַזְמָנָה וּבִקְשָׁה – כּו, כּו.
כּו, כּו, הַיּוֹם אוֹמְרִים כּו,
לְמִשְׁאַלָּה שְׂרוּצָה לְהִתְגַּשֵּׁם.

אֲתָנוּ – עֲכָשׁוּ אִם תִּבְקָשׁוּ לְהַצְטִיל
הַרְעִיו בְּעֵינֵינוּ יִמָּצֵא חוּ חוּ חוּ.
לְהִקֵּת יְדוּעָנִים מִתְכוּנָּת לֹא לַחֲשׁוֹב
וְלוֹמַר לְכֻלְכֶּם כּו, כּו.

כּו, כּו, הַיּוֹם נֹאמַר כּו...

הַפְּסָקָת אֶכֶל

עם הסופרת, הילדים, שוא והחטפים

נִנְצֵל אֶת הַסְּעוּדָה הַמְּשֻׁתָּפֶת

לְהַכְרוֹת קְצָרְצָרָה נּוֹסֶפֶת

עִם סִימָן הַנִּקּוּד שְׂמִימָן לְזִמָּן

נָח, נִרְדָּם, אוֹ נֶעְלָם.

פֶּתַח וְסִגּוּל רָצִים לְחֶפְשׁוֹ,

חוֹטָפִים אוֹתוֹ בְּשִׁנָּתוֹ,

מִדְּבִיקִים לוֹ אֶת תְּנוּעוֹתֵיהֶם

כִּי שֶׁהוּא לֹא יִלֵּךְ לְאַבּוּד,

וּמְשִׁיבִים אוֹתוֹ לְאַרְץ הַנִּקּוּד.

שְׁמוֹ שֶׁל סִימֹן הַנִּקּוּד

מִשְׁתַּנָּה בְּרִגַע שֶׁהוּא נֶחֱטָא
לִחֲטֹא סָגוּל אוֹ חֲטֹא פֶתַח.

בְּשָׁעוֹת הַצְהָרִים,

תִּפְקִיד הַחֲטִיפָה הַמְּאַמֵּן

מַטֵּל עַל קָמֶן,

וְהַחֲטוּף נִקְרָא: חֲטֹא קָמֶן.

מִכֵּיוָן שֶׁלִּפְעָמִים קָמֶן קָמָצוֹ

הוּא נוֹתֵן לְחֲטוּף וּלְעֶצְמוֹ

אֶת תְּנוּעָתוֹ שֶׁל חוֹלָם: אוֹ אוֹ.

כִּד קָמֶן זוֹכֶה לְתְּנוּעוֹת שְׁתֵּים.

הַמַּעֲשִׂיהַּ הַזֹּאת מְתַרְחֶשֶׁת...

דִּי אוֹף, מִי הֶחֱטוֹף
שֶׁהוֹפֵךְ לְהִיּוֹת חֶטֶף פֶּתַח
חֶטֶף סָגוּל וְחֶטֶף קָמָץ?

שׁוּא כִּמּוּבּוֹ
אֵיפֹה הוּא?

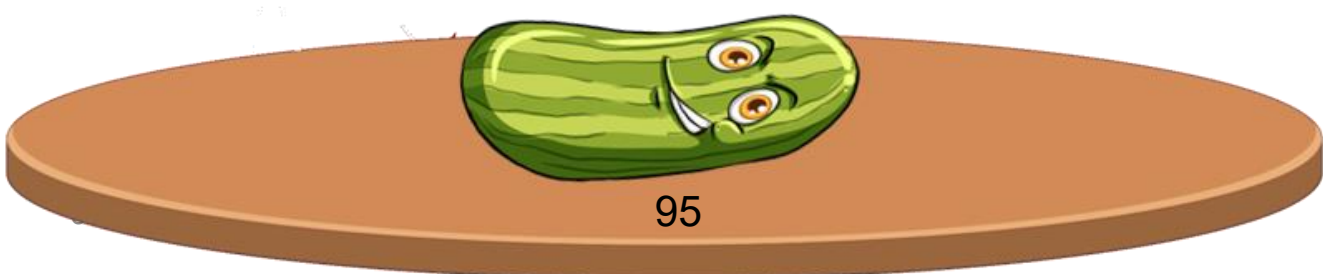
עַל הַשֵּׁלֶחַן,

מִצִּיעַ מִתּוֹדֵי קְצִיצָה –

הָאֲחֵרוֹנָה שְׁנוֹתָרָה,

וּמוֹנָה אֶת הַמֶּאֱכָלִים

שֶׁבָּהֶם הוּא נִמְצָא.

שִׁיר מֵאָ

שִׁקְדִים, בְּרוֹקוֹלִי,
פְּתִיתִים, קְצִיצָה,
מֶלֶפֶפּוֹן, תְּמָרִים,
דָּבֵשׁ, גְּלִידָה.

הַמֶּרְכָּבָה מוֹכֶנָה!
לֹאן נֹסְעִים?

כִּי לִי שְׂוֹא

שִׁקְדִים, בְּרוֹקוֹלִי,

פְּתִיתִים, קְצִיצָה,

מִלֶּפֶפּוֹן, תְּמָרִים,

דָּבֶשׁ, גְּלִידָה.

אֶת מִי תִרְצוּ לִפְגֹּשׁ עִכְשָׁו?

אֶת שְׂוֹא וְאֶת חוֹטְפִיו!

שׁוֹן אֶמֶן

שׁוֹן מְרַגֵּעַ,

שׁוֹן מְשַׁקֵּיט,

אֵיזוֹ אוֹת וּמַתִּי –

אֵת זֶה רַק הוּא מַחְלִיט.

קֶצֶת קֶשֶׁה לְעֵתִים

לְזֵהוּת אֵת צִלְלוֹ,

לְהַבִּין מִי הָאוֹת

שֶׁנִּפְגַּשְׁתָּ אֹתוֹ.

כֵּן מִטְבְּעוֹ שׁוֹא נַח,

לֹא מִכּוֹשׁ מִתְאַמֵּץ.

גַּם כְּשֶׁשׁוֹא נֶע קְדִימָה,

הוּא לֹא רָץ אוֹ קוֹפֵץ.

וְאִם קוֹלוֹ מְשִׁתּוֹקֵק

לְהִיּוֹת רֶם וְגָדוֹל,

שׁוֹא מִרְחִיב אֶת שְׁפָתָיו

וּמְצַלְצֵל כְּמוֹ סָגוֹל.

שׁוֹא מִטְפֵּטף

רְגָעִים שְׁלֵוִים,

בְּלִי שְׁלוֹה אִי אֶפְשָׁר

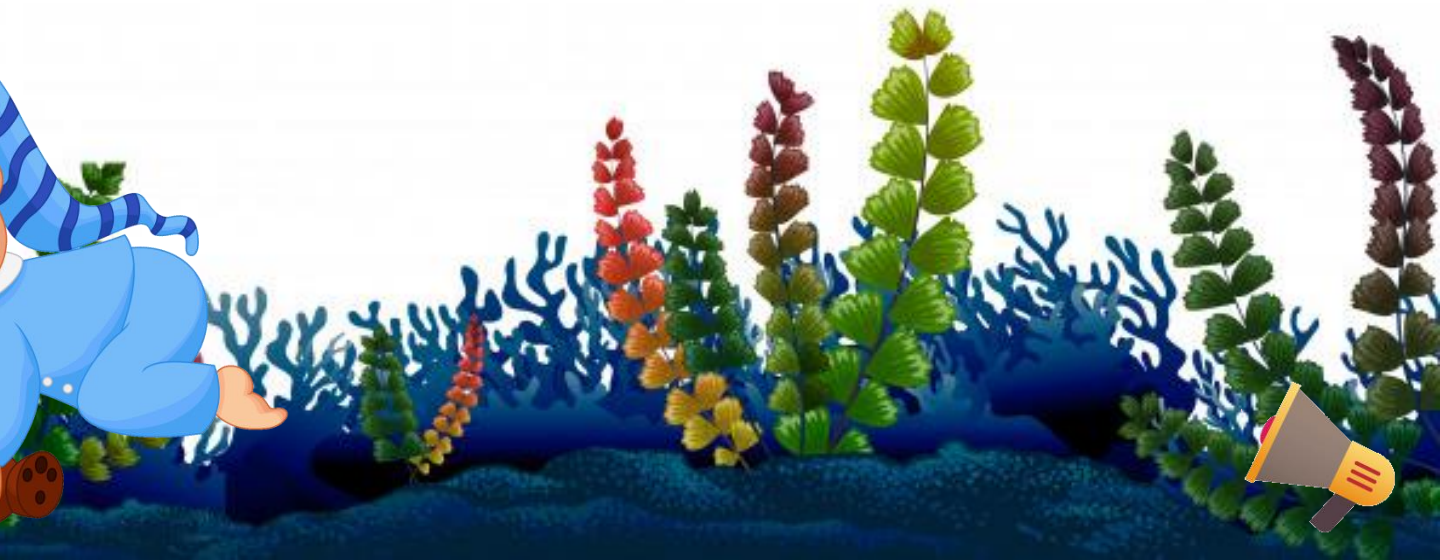
לְחוֹלֵל פֹּה נְסִים.

שׁוֹא נִרְדָּם
עַל אֶלְמוֹג בָּיִם,
אֶל תְּשַׁכְּחוּהוּ,
אֶל תִּשְׁאַירוּהוּ שָׁם.

סָגוּל וּפֶתַח
חוֹטְפִים אוֹתוֹ מֵהָיִם,
לָרֶגַע אוֹ שְׁנַיִם
שׁוֹא מִקְבֵּל אֶת צִלִּים.

אָה אָה וואָז קוראים לו כָּדָ:

חֵטף פֶּתַח

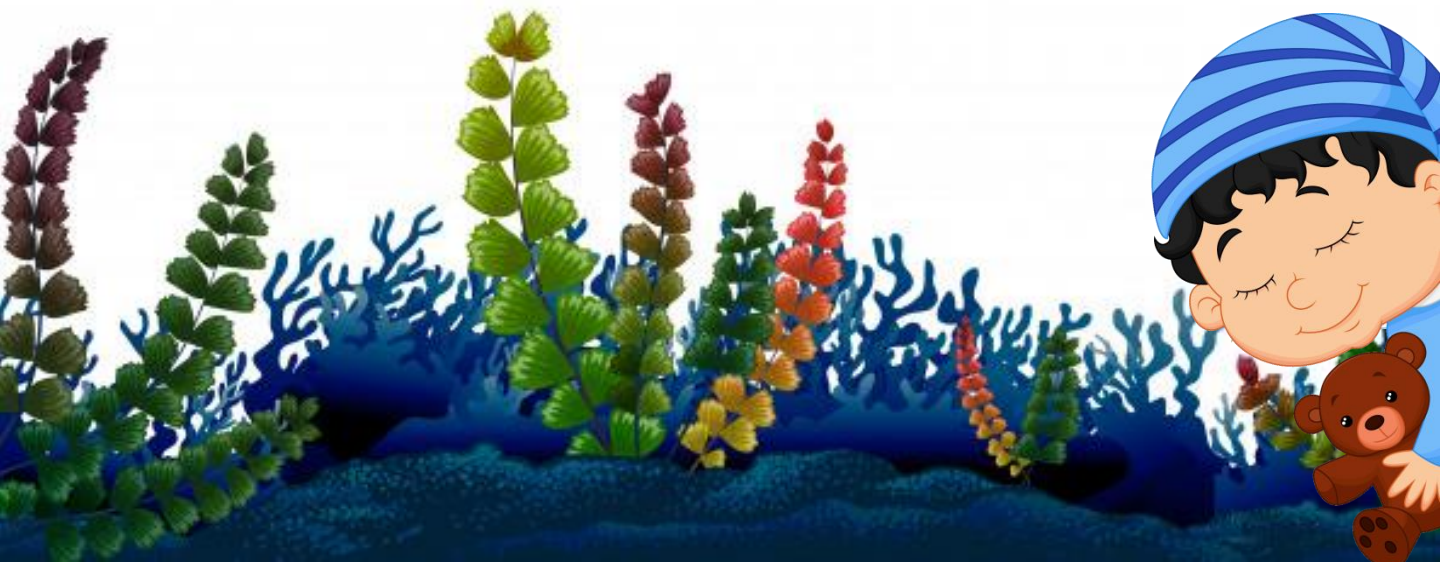

חֵטף סִגּוּל

עם הצליל החדש
הוא מחזיק מעמד,

לא טובע בים
לא אובד לעד.

אָ בֵּג דֵּה וֹ זֵ

עֵ פֵ צֵ

אָו

אָה

אָו

ח ט י כ ל מ נ ס
ק ר ש ת

אי

אה

לתכו הענינים

לתחלת
ההפסקה

מַעֲרָכָה שְׁשִׁית

הַמְשַׁתְּפִים וְצַבְעֵי הַמָּלֵל שֶׁלָּהֶם: חִירִיק הַיְלָדִים הַסּוֹפֶרֶת

חֲקוּי סִימֹן הַנְּקוּד בְּתִנוּעָה:
אֶגְרוֹף נָמוּדִי

חֲקוּי תִּנּוּעַת הַשְּׁפָתִים:
מוֹתָחִים אֶת הַיָּדִים לַצִּדָּדִים
וּמְחִיכִים חִיוֹךְ רָחֵב.

מִי? מִי? מִי? מִי?

מִי חֹרֵק וְחֹרֵק

קָרִיק־קָרִיק?

לֹא אֲנִי!

זֶה מִמֶּשׁ לִידִי.

אִירִית,

הַכְרֹזֶת בְּקוֹל...

מָה הַכְרֹזֶתִי?

שלא מתרגזים
ולא כועסים
כמו צירי וסגול.

אז מי מסכים
להציע לי בתיק?
נציע, למה לא?

חיריק!!!!

מה אתה עושה
אצלי בתיק?

אָנִי מַצְחִיק! אַתְּ מִי?
אַתְּ הָרְאִי הִי הִי הִי!
הִי הִי הִי הִי!

מִי נִמְצָא בְּרֹאִי?
אָנִי הִי הִי הִי הִי!
הִי הִי הִי הִי!

מִקְפִּיץ... אַתְּ מִי? אַתְּ עֵצְמִי
הִי הִי הִי הִי הִי הִי!

וְאַז מִגְמִישׁ אֶת הַשְּׂרִירִים
וְאֶת הַשְּׂפָתִים.

שָׁל מִי? שְׁלִי! הִי הִי הִי!

אֶפְשָׁר לְהַצְטָרֵף?
תָּנוּ לִי לְנֶשֶׁם!
אוֹלֵי בַיּוֹם שְׁלִישִׁי.
זֶה הַיּוֹם!!!

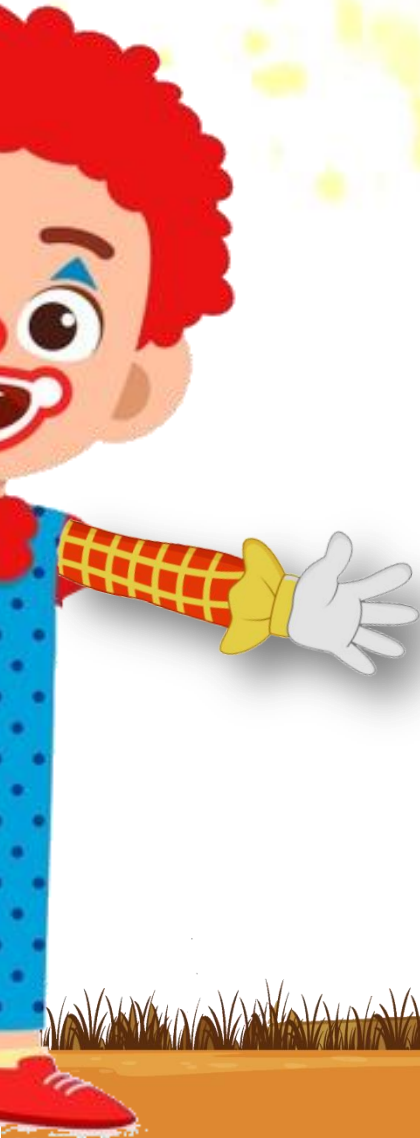

א י ב י

אֶת הַשְּׁפָתִים
נִמְשָׁךְ לַצִּדִּים,
אֶת הַיָּדִים
נִמְתַּח כְּמוֹ קָפִיץ,

נִתְכּוֹפֵף לְשִׁמְאֵל וּלְיָמִין,
כָּל שְׂרִיר נִגְמִישׁ וְנִקְפִּיץ.

וְעַכְשָׁו מִתְגַּלְגְּלִים
אוֹ קוֹפְצִים כְּמוֹ צִפְרִידָעִים.

אִי בִי גִי דִי

הִי וִי זִי חִי

טִי יִי כִי

לִי מִי נִי סִי

עִי פִי צִי קִי

רִי שִׁי תִי

אָנִי מוֹכֵן!

גַּם אֶנְחֵנוּ... לְמָה?

לְטִיּוֹל רְצִינִי.

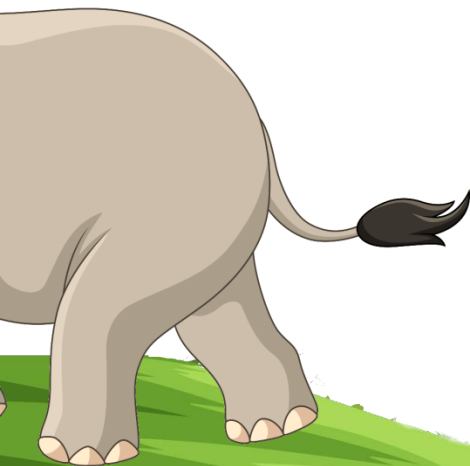
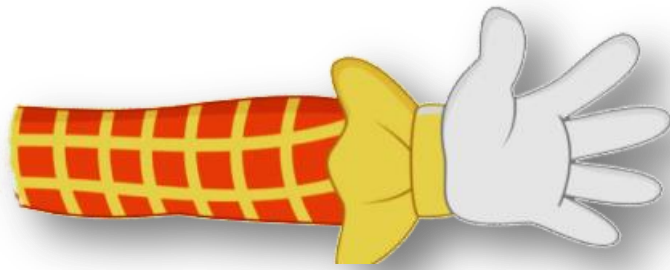
הִי הִי הִי הִי

הִי הִי הִי הִי הִי

וְאַל תִּשְׁכַּחוּ...

גַּם אֶתָּה אַל תִּשְׁכַּח

שְׁכֵבֶר צִהָרִים.

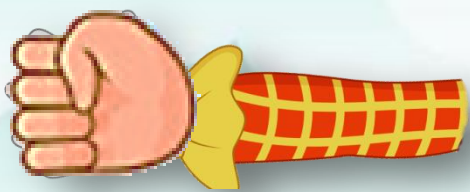

שֶׁהַסּוּפֶּרֶת תִּמְצִיא
סֵפּוֹר מֵתַח בִּלְשִׁי,
וְשֶׁהָאוֹת יוֹ"ד חֲבֵרְתִּי
תִּהְיֶה כָּל הַזְּמַן לִידִי.

קָרוֹב, הֶכִּי קָרוֹב.
הֵיכֵן הַסּוּפֶּרֶת?

אַנִי זְכוּקָה לְשָׁקֵט
כְּדֵי לִכְתּוֹב,
וְאַתָּה עוֹמֵד וּמַפְצִיעַ
שׁוֹב וְשׁוֹב.

חִירִיק, בּוֹא תַצִּיעַ:
הַסֵּפּוֹר כְּבֹר כְּתוֹב.

לְתֵכֶן הָעֲנִינִים

לְתַחֲלֵת
הַמַּעֲרָכָה

חִירִיק

חִירִיק רִיק־רִיק חִירִיק
עִם יו"ד חֲבוּיָה בְּתוֹדָה תִּיק,
מִסְתַּנֵּן לְסִפּוֹר מֵתַח בִּלְשִׁי
וְאֵת כָּל הַגְּבוּרִים מִצְחִיק:

אֵת חֲבֵרֵי הַכְּנוּפִיָּה
שִׁיּוּצָאִים מִבֵּיתָם
רַק כְּשֶׁמֹּחֲשִׁיד,
מִפְּלֶצֶת עֲנָקִית,
אֵת הַנְּסִיכָה וְהַנְּסִיד.

הַמַּצְחִיק

אֶת הָאֲבִיר, אֶת הָאֶסִיר,
אֶת הָעֶנִי, אֶת הָעָשִיר,
אֶת כָּל הַגִּנְבִים בָּעִיר.

קָשָׁה לְנֶשֶׁם, אֵין אֹוִיר,
אִז הוּא שֶׁר אַתֶּם שִׁיר –
הַשִּׁיר הַיָּחִיד שֶׁהוּא מִכִּיר:

אֵי בֵּי גִּי דִּי

הֵי וַי זִי חֵי

טֵי יֵי כֵי

לִי מִי נִי סִי

עִי פִי צִי קִי

רִי נְשִׁי תִי

חִירִיק רִיק־רִיק חִירִיק

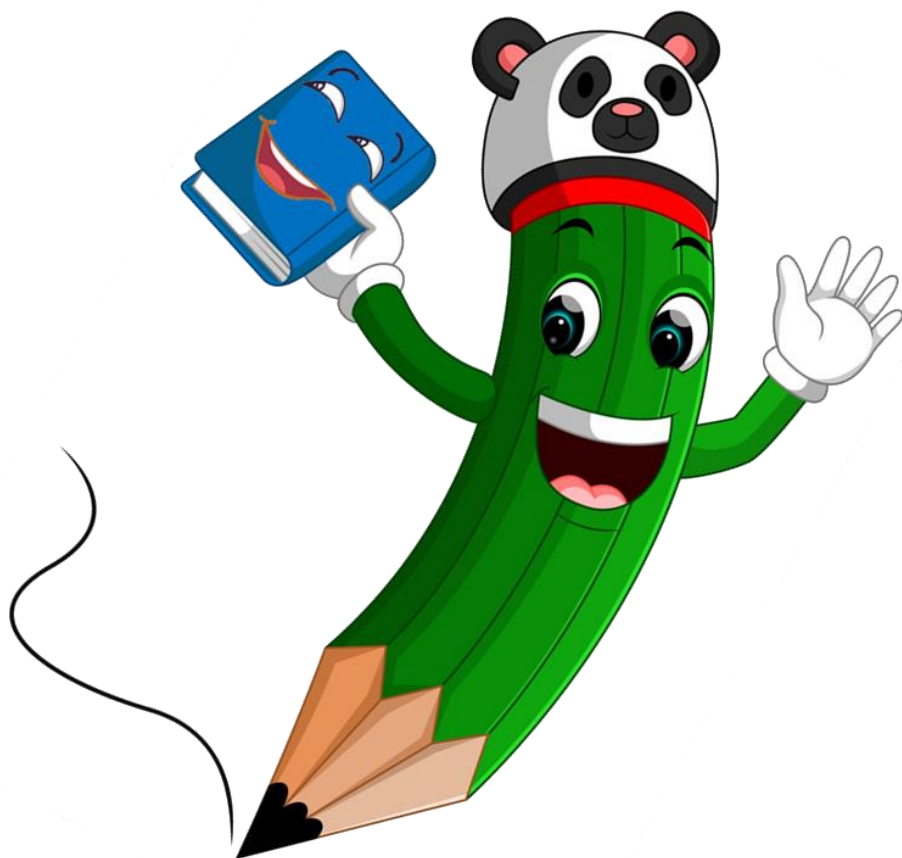
שׁוּלֵף אֶת יו"ד מֵהַתִּיק,

עוֹטָה פֶּרֶצוֹף רְצִינִי, נִכְנָס לַכֶּתֶה,

וְכֵלָם מְצַחֲקִים: מִי אֶתָּה?

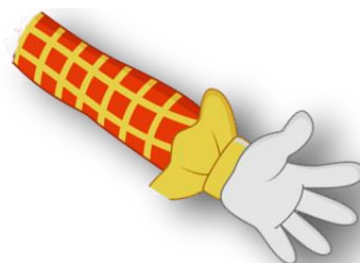
הַאֲוֹתִיּוֹת מִתְקַשְׁשׁוֹת,
הַמַּחֲק מִתְפּוֹצֵעַ בְּמָקוֹם לְמַחֲק,
סֵפֶר הַנִּקּוּד הַצְּבֹעֹנִי
בְּמַעַט נִקְרָע מֵרַב צָחוּק.

חִירִיק מַצְחִיק אֶת הַקִּירוֹת,
הַתְּלִמִּידִים וְהַמּוֹרוֹת,
אֶת כָּל פַּעֲמוֹנֵי הָעִיר.

קָשָׁה לְנֶשֶׁם, אֵין אֲוִיר,
אִז הוּא שָׁר אֶתֶם שִׁיר –
הַשִּׁיר הַיָּחִיד שֶׁהוּא מִכִּיר:

יו"ד, עמדי לידי!

אי בי גי די

הי וי זי חי

טי יי כי

לי מי ני סי

עי פי צי קי

רי שני תי

חיריק ריק-ריק-ריק

די, מספיק להצחיק.

חיריק ריק-ריק-ריק

חזר מיד לתיק!

לתכן הענינים

לתחלת
המערכה

אֵי אֵי אֵי וְיֵי!

הַשְּׁפִיתַיִם נִמְתִּיחִי לִי
יִיתִיר מִיָּדִי לְצַדִּידִים!

תִּרְאוּ מָה קָרָה
לִסּוּפֶרֶת בַּתְּרָגוּלִים:
שְׁפִתֶיהָ נִמְתַּחוּ
יוֹתֵר מִיָּדִי לְצַדִּידִים.

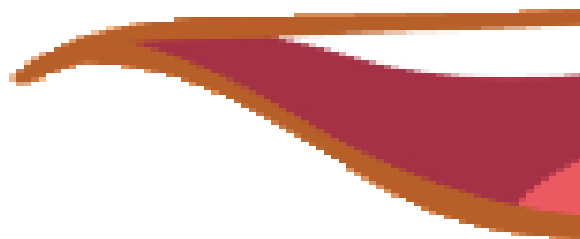

נִקְרָא לָהּ מַעֲכָשׁוֹ
אִירִיתִי הִי הִי הִי
הִי

חִירִיקִי!
זֶה לֹא מַצְחִיקִי!

אִז כֹּה נַעֲשֶׂה
לְמַעַן אִירִיתִי?
הִי הִי הִי הִי

נִמְשִׁיד לְתַרְגֵּל אֶת הָרְקוּד
שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת עִם סִמְנֵי הַנְּקוּד
וּבְתוֹךְ דִּקָּה אוֹלֵי שְׁתֵּימָּה,
נִחְזִיר לְמִקְוָמוֹ אֶת הַשְּׁפָתִים.

ט

ל

מ

נ

לַאיזוֹ אוֹת הִגָּעְנוּ?

?

?

?

ר ק ו ד ה

בְּהַשְׁתָּפוּת הַ

תְּנוּעוֹת הַשְּׁפָתִים

טו

טו

טה

זֶה הֵנּוּ עֵץ
אֹתִיּוֹת טַעַם
בְּעֵבֶרִית שְׁלָנוּ הֵן:

פֶּה

פֵּי

י

יָהּ יוּ יוֹ יֵהּ יִי

כָּהּ כּוּ כֹה כִי

לָהּ לוּ לֹה לִי

מָה מוּ מֹה מִי

נ

נָה נוּ נֹה נִי

סָה סוּ סֹה סִי

עָה עוּ עֹה עִי

פָּה פּוּ פֹה פִי

1 ..

צָה צוּ צוּ צָה צִי

קָה קוּ קוּ קָה קִי

רָה רוּ רוּ רָה רִי

שָׁה שׁוּ שׁוּ שָׁה שִׁי

..

יו, הַשְׁפֹּתִים שְׁלִי

הַסְתִּידָרוּ.

תוֹדָה שְׁנִשְׁאַרְתֶּם אִתִּי.

תָּה תוּ תוּ תָּה תִי

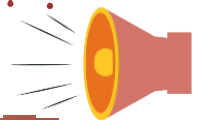

הַחֲגִיגָה הַסְתִּימָה?
יֵשׁ עוֹד שִׁיר שְׁנִכְתַּב,
שִׁיר אֶהְבֶּה...
מָה, כָּבֵר הוּא נִשְׁכַּח?

הַשִּׁיר שֶׁל פֶּתַח!
שֵׁשׁ לוֹ אַח... פֶּתַח וְקָמַן!

מְלִים וְצִלִּילִים
אָצוּ רָצוּ לְהִתְחַבֵּר,
וְסִימָנֵי הַנִּקּוּד כָּלֵם
הִצְטָרְפוּ לַשִּׁיר וּלְפִסְנִיתוֹ.

שׂוּא גַם?

רְקוֹד עִם

אֵילָה אֵילָה

יוֹצֵאת בְּרִקּוֹד

אֶתָּה רוֹקֵד הַנִּקּוֹד.

פֶּתַח אוֹמֵר לָהּ: אֵ

קִמָּץ קוֹרָא לָהּ: וִ

קִמָּץ שְׁנִי לְכַבּוּדָהּ

שֹׁר לָהּ לָהּ לָהּ לָהּ לָהּ.

אֵילָה אֵילָה,
גְּמִישָׁה וְקִלִּילָה
הִיא עוֹלָה לַפִּסְגָּה.

בְּלִי צִירִי בְּלִי סָגוּל – אָה
בְּלִי שׁוּרוּק אוֹ חוֹלָם – יוֹ יוֹ
פֶּתַח וּשְׁנֵי קִמְצִים
בוֹנִים לָהּ סֵלָם. – אָה!

נִדְנְדָה נִדְנְדָה,

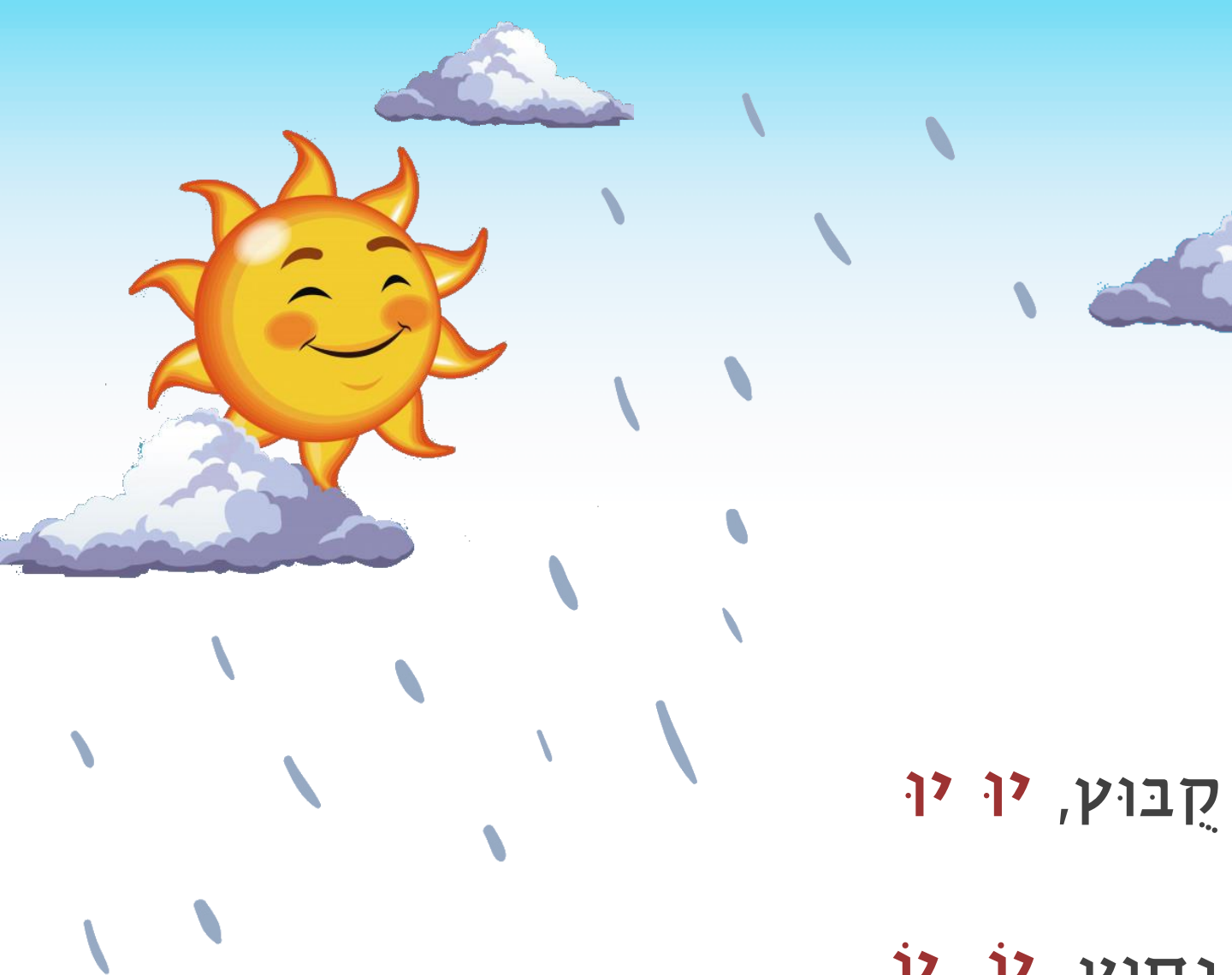
בְּגֶשֶׁם בְּשֶׁמֶשׁ

תָּמִיד הִיא בְּחוּץ

בְּלִי שׁוּרוּק בְּלִי

גַּם חוֹלֶם לֹא

קִבּוּץ, יוֹ יוֹ

נְחוּץ, יוֹ יוֹ

היא חֹרֶקֶת קְלִיק קְלִיק

עַל אֶף שָׂאִין לָהּ חִירִיק.

כְּדוֹרְגָל כְּדוֹרְגָל,
בוֹעֲטִים בוֹ זוֹרְקִים,
נוּ, תִּבְקִיעַ כְּבָר גּוֹל!
לֹא עֲכָשׂוּ! כִּי...

כַּ וְהִפְתָּח,
דוּ וְהַשּׁוּרוֹק,
רַ וְגַל עִם הַסָּגוֹל
זְקוּקִים לְחִבּוּק.

SPONSORED

SPONSORED

SPONSORED

SPONSORED

כְּדוֹרְגָל כְּדוֹרְגָל
טַס, מִתְגַּלְגֵּל
בְּכָל מִגְרָשׁ בְּעוֹלָם.

כִּשְׁהוּא לִשְׁעַר נִבְעֵט
מְרִיעִים לוֹ כָּלָם,
לְכָלֵם יֵשׁ קַבּוּץ,
לוֹ יֵשׁ שׁוּרוּק
שְׁשׁוּרָק עִם כָּלָם.

טל הלילה

את ארץ הנקוד רוח,
כוכב ועוד כוכב מנצנץ.
הגיעה העת לנום.

גבורי הספור לובשים פיג'מות,
מה נשיר להם לסיום?
מה נשיר? מה נשיר?

שִׁיר־חַ יְדוֹן

אַחֵר כָּךְ גַּם אֶנְחֵנוּ נִלְדָּ לִישׁוֹן

קו אחד אֶפְקִי

הוא פֶּתַח.

לִקְמָץ, תְּאוּמוֹ,

יש שְׁנַיִם:

שְׁנֵי קוֹיִם

שְׁצֻמוּדִים זֶה לָזֶה

כְּמוֹ גֵב וּכְתִפִּים.

1

לְחֹלֶם נִקְדָּה גְבוּהָה,
לְפַעֲמִים וַי"ו
נִצָּבַת תַּחֲתֶיהָ.

1

הַנִּקְדָּה שֶׁל שׁוּרוּק
צְמוּדָה לְוַי"ו,
לְלִבָּהּ, לְנִשְׁמֹתֶיהָ.

לְשׁוֹא יֵשׁ

שְׁתֵּי נִקְדוֹת

כְּשֶׁהוּ זֶה תַּחַת זֶה

הוּא רְגוּעַ.

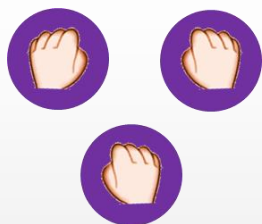
לְקַבּוֹץ יֵשׁ
שְׁלוֹשׁ נִקְדוֹת
שְׁעוֹמְדוֹת כָּל הַזְמַן
בְּשִׁפּוּעַ.

עם שְׁתֵּי נְקֻדּוֹת בְּמֵאֶזֶן צִירִי מְחִיד בְּנֶחֱת.

סְגוֹל, תְּאוֹמוֹ,
מְצַרֵּף לְעֶצְמוֹ
נְקֻדָּה שְׁלִישִׁית
מִתַּחַת.

סִימֹן נִקּוּד עֵגֶל וּמִצְחִיק
נוֹתָר, וְכֵּה שְׂמוֹ? חִירִיק.

וְאִם מִישָׁהּ חֲלִילָה
נִשְׁכַּח, בְּבִקְשָׁה...
שְׁלֹא יַעֲלֶב אוֹ יִבְרַח
לֹא, לֹא, לֹא,
נִמְצָא אוֹתוֹ אַחֵר כֵּךְ.

סוף

לתכן הענינים

לתחלת
המערכה

הדרכה לצוותי החינוך ולהורים

האפשרויות הגלומות בתוכנית

המחזמר מתווה דרך חווייתית ואומנותית להכרת סימני הניקוד ולימוד הקריאה. אפשר גם לצרפו לתוכניות אחרות – בסיסיות ומתקדמות – כתוכנית ליווי מעשירה. המחזמר מפגיש את הילדים עם עולם תיאטרלי, צבעוני, רגשי, הומוריסטי ותוסס ותורם לפיתוח הדמיון, לרכישת הגייה מדויקת ונאה ולהעשרת יכולת ההבעה.

מטרת ההדרכה

להעניק כלים להוראה מרעננת, מלהיבה ומשמחת, שתגביר את חדוות הקריאה ותוביל להתקדמות ולהצלחה.

במחזמר 6 מערכות

הקריאה אינה מתחילה מייד: בתחילה התלמידים פוסעים בארץ סימני הניקוד בצעדים קלילים ובאוזן קשובה ומכירים את התכנים והשירים שבכל מערכה. כשהדברים שגורים חלקית בפה, רק אז הם מתחילים במלאכת הקריאה. ההיכרות המקדימה מגבירה את ההצלחה ומבטיחה מעבר הדרגתי ומשמח ממערכה למערכה.

השירים – ציר מרכזי בלימוד הניקוד

2 שירי חימום פותחים כל שיעור

1 השיר על שווא

השיר המופיע במערכה 1 מפגיש את הילדים עם הצלילים הבסיסיים (העיצורים לבדם, בלא תנועה) שמייצגות אותיות האל"ף-בי"ת. בתרגול הגייתם נפעיל מגוון חושים: נבטא את ההגיים, נקשיב להם, ובתנועת ידיים ניצור צורה המזכירה את הסימן הגרפי של שווא.

2 שיר חמש התנועות – השיר מחולק ל-3 חלקים

א החלק הראשון בהשתתפות האותיות א-ד מופיע בתוך מערכה 1

ומשמש שיר חימום לקראת מערכות 2 3 4.

ב החלק השני בהשתתפות האותיות ה-ח מופיע במערכה 4 ומשמש שיר

חימום לקראת מערכות 5 6.

ג החלק השלישי בהשתתפות האותיות ט-ת מופיע במערכה 6 ומשמש שיר חימום בחזרות המתקדמות על מערכות 1 2 3. בהמשך החזרות נשיר את השיר כולו שמופיע בסוף ההדרכה. השיר מלווה בתנועות ידיים המחקות את מצב השפתיים בעת הפקת התנועות. (איורים והסברים בספר).

שירים נוספים

שירי הגייה

- כדי להפנים את הקשר בין הפקת התנועה ההגויה לסימן הניקוד המייצג אותה, אנו מלווים את השירה בשני אופנים:
1. בתנועת ידיים המחקה את מצב השפתיים.
 2. בתנועת ידיים המדמה את צורתו של סימן הניקוד.

שירי סיום

- כל מערכה מסתיימת בשיר סיפורי שבו סימן הניקוד – כוכב אותה המערכה – בא לידי ביטוי (לעיתים יהיה זה צמד סימנים).

לימוד השירים יעשה בשלבים

- בקריאה ראשונה: קראו בקול שורה או משפט, והזמינו את הילדים לחזור עליהם בצורה מדויקת.
2. בקריאה שנייה: כמו בשלב הקודם, אבל הפעם קראו בקול 2 שורות או 2 משפטים.
 3. הקשיבו לשיר המושמע המלווה במוזיקה.
 4. הקשיבו שוב ובקשו מהילדים להצטרף לשירה.
 5. לוו את קטעי ההגייה בשיר בתנועות לפי ההנחיות בתחילת המערכה.

שלב 1: הכרת המחזמר מתחילתו ועד סופו

כל מערכה מחולקת לקטעים. ללימוד מיטבי נגוון את קריאת הקטעים ונשלב בין קריאה מספרת לקריאה משחקית. בעודנו קוראים – כדאי להצביע על המילים הכתובות ולהתקדם עם האצבע על הדף לפי קצב הקריאה.

הקריאה המספרת

קריאה ראשונה:

נקרא כל קטע בסקרנות והתרגשות כיאה למפגש ראשון עם החומר הכתוב. נעודד את הילדים לשאול שאלות כדי לברר משמעותם של מילים חדשות, של משפט מסוים או של תוכן הקטע השלם. מעת לעת נשאל את הילדים מי האות הדוברת, כדי לוודא שהם יודעים לזהותה על פי צבע המילים והתוכן.

קריאה שניה:

נקרא את המערכה כולה ונבקש מהילדים לחזור על דברי סימני הניקוד וקבוצת הילדים שמתארכת בארצם. חשוב לשים לב שהם יבטאו אותן בצורה ברורה וברגש.

2. לאחר מכן נציג לילדים שאלות מרחיבות דעת כגון:

- אילו תכונות יש לסימן הניקוד או לצמד הסימנים?
- כשמדובר בצמד, מהי מערכת היחסים ביניהם?
- מה חשים הילדים שבאירוע ומה הם רוצים?
- היכן הסופרת? האם היא בתוך הסיפור או מחוצה לו? מתי כך ומתי כך? מה היא מרגישה?
- לזהות מי הדובר/ת על פי צבע המילים ותוכנם.
- לתאר מקומות שבהם הדברים מתרחשים והתחושות של הדמויות.
-

הקריאה המשחקית-תיאטרלית

קריאה ראשונה

הקשבה: נלחץ על איקון המיקרופון ונקשיב עם הילדים לקריאת מערכה מפי הסופרת.

קריאה שנייה

הקשבה וחיקוי: נעודד את הילדים לחזור על דברי סימני הניקוד ומקהלת הילדים ולחקות במדויק ואפילו בהגזמה את הסופרת.

תנו דרור לרגשות, לתיאטרליות ולהומור

שלב 2: שילוב הלומדים בקריאה ובמשחק

אחרי שערכנו היכרות עם המחזמר, נשלב את הילדים בקריאה בהדרגה:

במערכה הראשונה – נתוודע לשווא. המשימות מתחשבות בעובדה שהילדים עדיין אינם יכולים לקרוא את המילים:

1. למצוא את המילים שבהן שווא נמצא ולהגות אותו (את העיצור בלא תנועה);

2. לזהות את שווא באיורים – כולל בגוף ובבגדים.

מהמערכה השנייה ואילך – הילדים משתתפים בקריאה!

- נחלק את הקריאה בינינו – יהיו חלקים שאנו נקרא, ויהיו חלקים שהילדים יקראו.
- בכל מערכה תפקיד הילדים יהיה לקרוא – מתוך דברי סימני הניקוד ומקהלת הילדים וגם מתוך השירים – את המילים שהם מסוגלים לקרוא (על פי הידע שנרכש עד אותו השלב) – מילים אלו מודגשות (קריאת דברי הסופרת תמתין לשלב הבא, אם כי גם מילותיה המיועדות לקריאת הילדים מודגשות).
- לילדים המתקשים בקריאה או בהבעה, מומלץ לשוב ולהשמיע את המשפט או הקטע לקראת ביצוע המשימה.

עבודת הכנה: נבקש מהילדים לכתוב מראש במחברת או על דף

את המילים שהם מסוגלים לקרוא. לדוגמה:

- במערכה השנייה (פתח וקמץ) הילדים כותבים את המילים שמופיעים בהן הסימנים שווא, קמץ ופתח בלבד (כולם או חלקם).
- במערכה השנייה (פתח וקמץ) הילדים כותבים את המילים שמופיעים בהן הסימנים שווא, קמץ ופתח בלבד (כולם או חלקם).
- במערכה השלישית (חולם) הילדים כותבים את המילים שיש בהן שני סימני ניקוד ומעלה מתוך הארבעה שהם מכירים : שווא, קמץ, פתח וחולם.
- בכל מערכה עולה מספר המילים שהילדים יכולים לקרוא. בהגיעם למערכה האחרונה הם אמורים לקרוא הכול, ולכן במערכה זו רק המילים שיש בהן חיריק מודגשות.

שלב 3: מכינים הצגה מכל מערכה

שירי החימום: שיר התנועות ממערכה שישית ושיר הסיום.

חלוקת תפקידים: כל התפקידים מחולקים כולל תפקיד הסופרת.

תחילה נחלק את הכיתה לקבוצות, וכל קבוצה תקבל תפקיד

משותף (כל ילדי הקבוצה קוראים את המילים יחד), ולאחר מכן

– ניתן תפקידים ליחידים.

חשוב להקפיד על קריאה תיאטרלית, שיש בה הבעה והבנה ברורה של המצב, אופי הדמויות – רצונותיהן ותחושותיהן.

בתום חזרות על מערכה הזמינו אנשים משמעותיים (הצוות הניהולי, בני משפחה) לצפות בה (כ־10 דקות). ההצגה לפני קהל מעוררת בילדים התרגשות והתלהבות:

- מהתהליך והמחויבות
- מהקהל המפרגן
- מהביטוי האישי
-

את המחזמר השלם – תוכלו כמובן להעלות בחגיגות רבה במסיבת סוף השנה.

שיר 5 התנועות

אָה אַו אָה אִי

בָּה בּוּ בּוּ בִּי

גָּה גּוּ גּוּ גִּי

דָּה דּוּ דּוּ דִּי

הָה הוּ הוּ הִי

וָה וּוּ וּוּ וִי

זָה זוּ זוּ זִי

תְּחִיכּוּ כִּי,

חָה חוּ חוּ חִי

הַכּל אֶפְשָׁרִי.

טָה טוּ טוּ טִי

נָה נוּ נָה נִי

סָה סוּ סָה סִי

עָה עוּ עָה עִי

פָּה פוּ פָּה פִּי

צָה צוּ צָה צִי

קָה קוּ קָה קִי

רָה רוּ רָה רִי

שָׁה שוּ שָׁה שִׁי

יָה יוּ יָה יִי

כָּה כוּ כָּה כִי

לָה לוּ לָה לִי

מָה מוּ מָה מִי

תָּה תוּ תָּה תִי

נשמח להיפגש שוב בארץ הניקוד

צוות היוצרים

כתיבה, הלחנה והגשה: אירית בן צור

תזמור והפקה מוזיקלית: ארנון פרידמן

עימוד גרפי וקישוט: אירית בן צור ומיקי זמיר

עריכת לשון וניקוד: בת שבע ורדי

This book has been designed
using resources from Freepik.com

שליחת תגובה ויצירת קשר

050-8919719

